

ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 4 – srpen 2022 • Ročník 24

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Strniště s jeřabinou; foto archiv města

Velmi rychle se blíží konec prázdnin. Pro některé z nás je to čas relaxace a pro některé čas těžké práce – žní. Všem, kteří těžko pracovali, aby nám nechyběl chléb, patří veliké poděkování!!! Na přímluvu sv. Bartoloměje, apoštola, a u příležitosti štěpánovské pouti děkujeme Bohu za úrodu.

**„Děkujeme Ti, Bože, za úrodu,
které jsi dal dozrát na našich polích,
i za to, že jsme ji mohli sklídit.**

**A prosíme Tě, učiň také, ať působením
Tvé milosti vzklíčí v našem srdci
spravedlnost a dozraje v plody lásky.“**

P. Jerzy Cymanowski MIC (zdroj Český misál)

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych Vás opětovně oslovil v tyto krásné dny, které Vám přispějí k radosti z prožívaných dovolených a času stráveného v přírodě a u vody.

Krásné počasí má i své stinné stránky, vyprahlá země je snadno zranitelná požáry, jako to sledujeme na severu Čech, stovky hasičů bojují s tímto rozsáhlým živlem.

Přiblížil se konec volebního období 2018–2022. Komunální volby proběhnou ve dnech 23. a 24. září 2022. Hodnocení tohoto období nechám na Vás, občanech.

V letošním roce dokončujeme rozestavěné akce: zbrojnice v Trhovém Štěpánově, most přes potok ve Střechově, opravu stodoly ve Štěpánovské Lhotě, chodníky. Pokračuje stavba vodovodu Trhový Štěpánov – Dalkovice – Střechov + vodovod Střechov.

Za období 2018–2022 jsme dokončili mnoho staveb a akcí pro rozvoj celého správního území. Čtyřleté volební období se chýlí ke konci, bylo vykonáno mnoho práce, a to zejména díky Vám, občanům, kteří jste aktivně spolupracovali a projevovali zájem o dění v našem regionu. Děkuji městským zastupitelům, kteří vstřícně

jednali a moudře rozhodovali. Děkuji městské radě, která poctivě pracovala, děkuji pracovním městského úřadu a všem zaměstnancům města. Jsem přesvědčen, že se za naši společnou práci nemusíme stydět.

Vodovodní přivaděč Trhový Štěpánov – Dalkovice, Střechov nad Sázavou a Vodovod Střechov nad Sázavou

Stavba pokračuje podle harmonogramu. Je položena celá trasa hlavního řadu (5,5 km), průměr 110 mm z Trhového Štěpánova přes Dalkovice do Střechova. Z důvodu pokládky nového živичného povrchu na silnici Trhový Štěpánov – Tichonice jsou přednostně hotové vodovodní přípojky na průtahu krajské silnice Střechovem.

Asfaltace silnice č. III/12517 Trhový Štěpánov – Tichonice – akce Středočeského kraje

probíhá, dodavatelem stavby je COLAS CZ a.s. Akce je rozdělena do 4 etap z důvodu průjezdnosti autobusové dopravy.

I. etapa: Dalkovice – Střechov

II. etapa: Střechov – Soušice

III. etapa: Soušice – Tichonice

IV. etapa: Trhový Štěpánov – Dalkovice

Průjezd frézy obcí Střechov nad Sázavou; foto archiv města

Poslední metry protažení potrubí vodovodního přivaděče Trhový Štěpánov – Střechov; foto archiv města

Vyfrézovaná vozovka připravena pro pokládku živичného povrchu; foto archiv města

Oprava místních komunikací

Těžká dopravní technika ničí naše místní komunikace. Opravy stojí město každoročně velkou finanční částku.

Oprava komunikace od sedmpánského pivovaru technikou „TURBO“; foto archiv města

Hasičská zbrojnice v Trhovém Štěpánově

Stavební práce se chýlí k závěru, akce za 6.500.000 Kč bude předána do užívání koncem září 2022.

Začíná finální vybetonování podlah; foto archiv města

Doprava betonové směsi hydraulickou pumpou na místo určené; foto archiv města

Havarijní oprava stodoly ve Štěpánovské Lhotě

Opravou stodoly ve Štěpánovské Lhotě získají místní obyvatelé krásný letní kulturní stánek. Slavnostní předání do užívání bude 20. srpna.

Opravená budova stodoly bude sloužit veřejnosti; foto archiv města

Vnitřní prostory s galerií; foto archiv města

Rekonstrukce lávky přes řeku Sázavu ve Střechově nad Sázavou

Po prázdninách začátkem září bude provedena kompletní výměna pochozí části lávky, v tuto dobu bude asi na 14 dní uzavřena pro veřejnost.

Lávka spojuje Střechov s pravým břehem Sázavy, kde je vlaková zastávka, letní resort OMAHA, dále můžete pokračovat na Kácov a přilehlé obce; foto archiv města

Mostek přes Štěpánovský potok ve Střechově

Osazením nosných panelů začne mostek sloužit veřejnosti.

Pilíře připravené k položení mostních panelů; foto archiv města

Štěpánovský potok sevřený dvěma mostními pilíři; foto archiv města

Oprava chodníku v ulici Nad Školou

Opravu chodníku provedla firma Roberta Cettla z Pavlovic. Byly vyměněny obruby, zpevněno podloží a osazeno novou dlažbou.

Nový chodník v ulici Nad Školou; foto archiv města

Oprava původní cesty „Cestou necestou“

Kolem opravené cesty je vysázená alej ovocných stromů. Sloužit bude hlavně cyklistům a chodcům ve směru na Štěpánovskou Lhotu.

Opravená vycházková cesta s nádherným výhledem na okolí; foto archiv města

Získání dotace (4.152.000 Kč) na opravu střechy a sociálního zařízení v Základní škole Trhový Štěpánov.

Získání dotace na automobilovou cisternu CAS pro hasiče Trhový Štěpánov (3.500.000 Kč). Probíhá výběrové řízení na dodavatele vozu.

Osobní vlaková doprava

Víkendová osobní vlaková doprava provozovaná soukromým dopravcem Railway Capital a.s. přispívá k dopravní obslužnosti našeho města a okolí.

Jízdní řád:

Víkendový osobní vlak Trhový Štěpánov – Vlašim jezdí každou sobotu a neděli do 23. září 2022.

Odjezd z Trhového Štěpánova:

v 8:33, v 9:54, v 14:33, v 16:49 hodin.

Příjezd do Trhového Štěpánova:

v 9:11, v 13:11, v 15:11, v 17:27 hodin.

Vlak soukromého dopravce přivítal na nádraží i náš pan farář Jiří – bývalý „mašinfíra“; foto archiv města

Video s příjezdem vlaku do Trhového Štěpánova naleznete na <https://youtu.be/molG6VFCCIU>.

Rozhledna na kopci Paseka – 516 m n. m.

Městské zastupitelstvo schválilo realizaci a financování akce „Rozhledna Trhový Štěpánov“. Byla přiznána do-

tace 4 500 000 Kč. Je vysoutěžen dodavatel stavby. Ocelová konstrukce s ochozem v každém patře s výškou vyhlídkové plošiny 29,64 metru nad úrovní přízemí.

Rozhledna (triangulační bod), která stála na kopci Paseka do devadesátých let minulého století, shora Jaromír Veselý, Karel Kulíček, Břetislav Čermák, Karel Kořínek, Václav Kott; foto Josef Korn

Vizualizace rozhledny

Plánované akce na další období**Městská rada schválila podání žádosti o dotaci na Dům pro seniory**

Avizovaná výše dotace činí 90 % z Ministerstva práce a sociálních věcí – Rozvoj a modernizace materiálně technické základny sociálních služeb.

Vodovod Sedmpány – Dubějovice

Stavba by mohla být zahájena na podzim v roce 2023. Intenzivně probíhají přípravy, které musí této stavbě předcházet (cca 30 miliónů Kč).

Odvhlčení suterénu základní školy

Máme připravený projekt, jak bude vypsán příhodný dotační titul, podáme žádost o dotaci. Cena této akce se pohybuje kolem 15 miliónů Kč.

Asfaltace místních komunikací

Je podána žádost o dotaci. Objem prací cca 10 miliónů Kč.

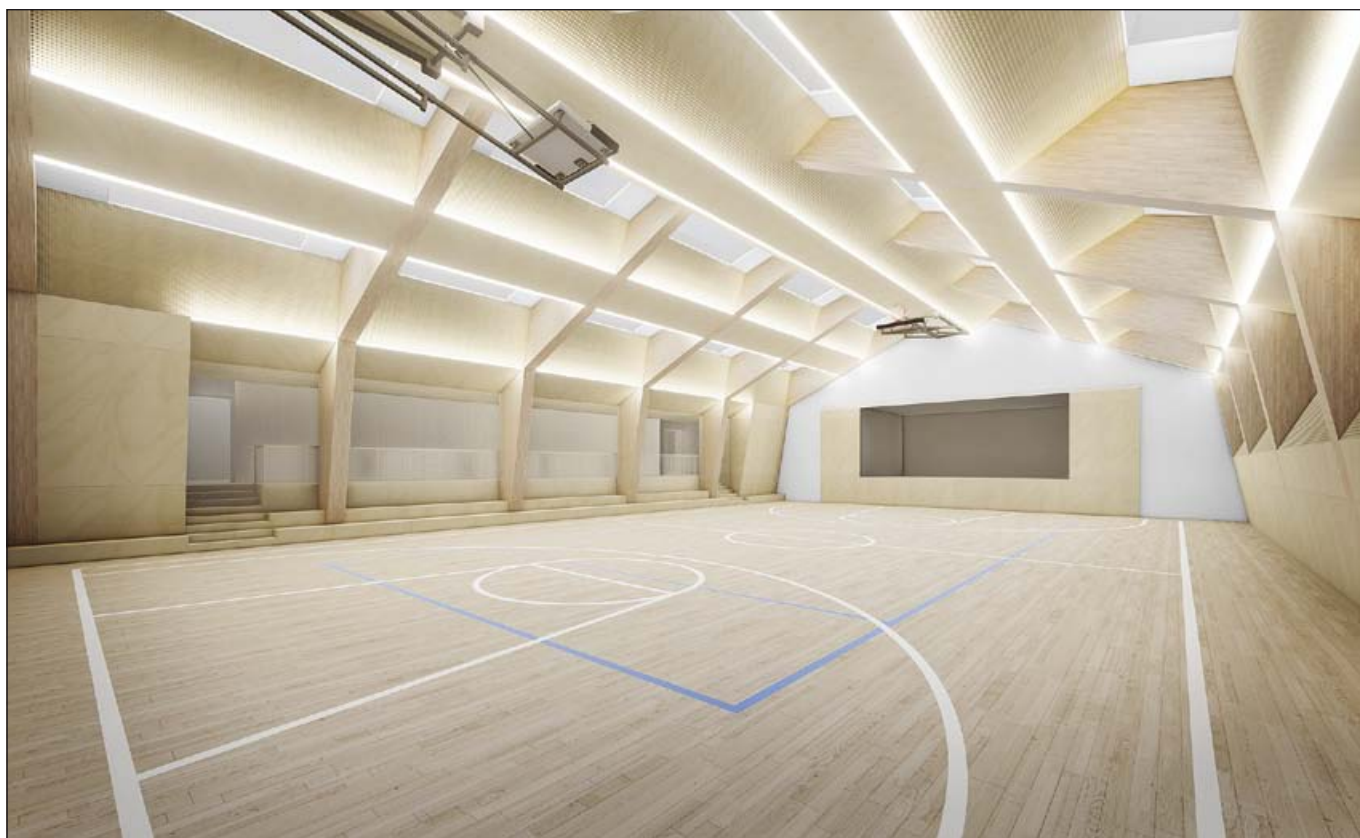
Zadání projektů pro odkanalizování

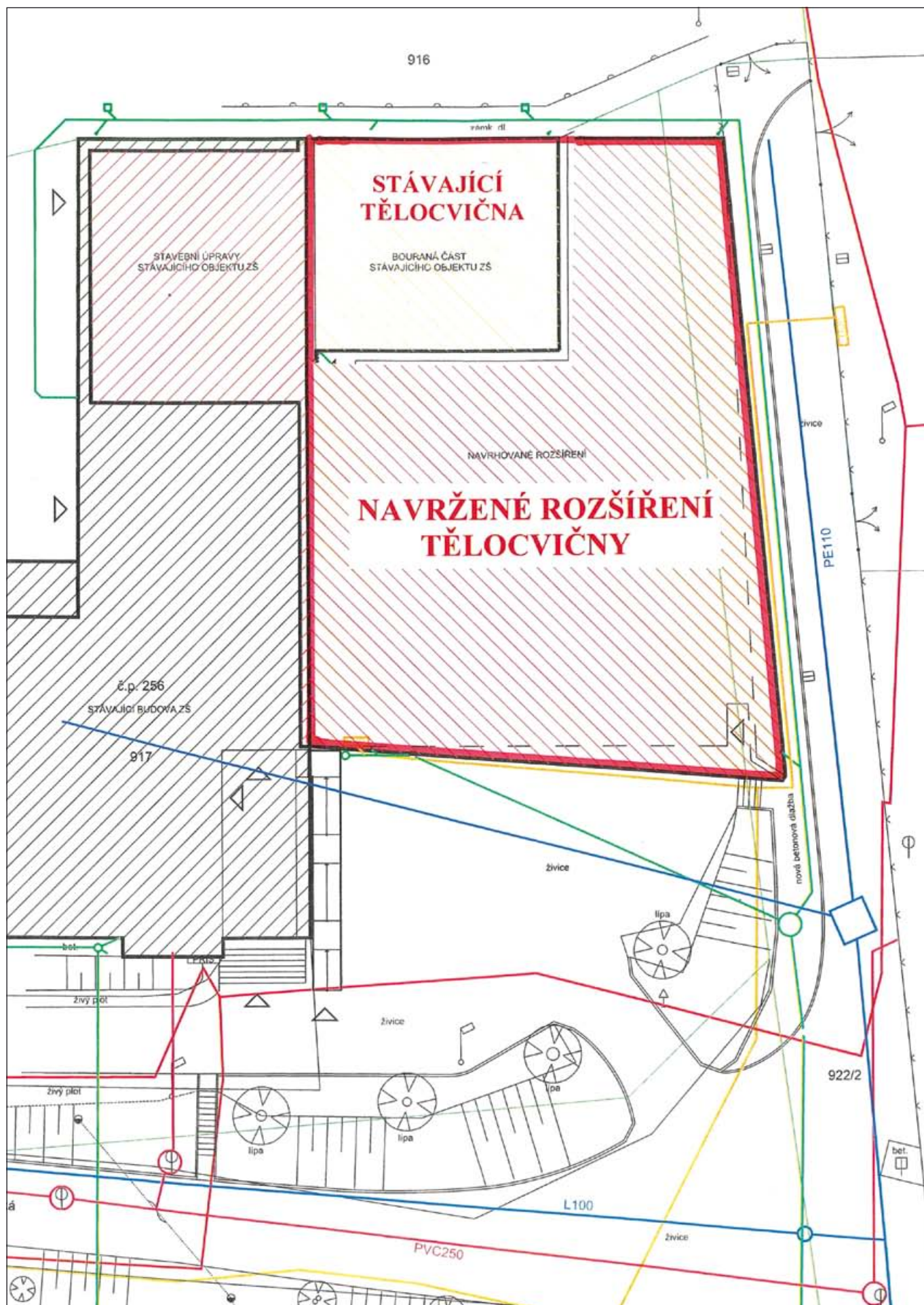
místních částí Sedmpány, Dubějovice, Dalkovice, Střechov nad Sázavou.

Studie rekonstrukce a rozšíření tělocvičny v Základní škole Trhový Štěpánov

Modernizací a rozšířením stávající tělocvičny získáme moderní parametry těchto sportovních zařízení. Stavba je koncipována pro víceúčelové využití **jak sportovní,**

tak kulturní. Kino, divadlo, plesy, schůze atd. Tělocvična plně nahradí chybějící kulturní dům, bude připojena na energetické systémy základní školy a **využívána jak školou, tak veřejností.**

Vodovodní přívaděč + vodovod Štěpánovská Lhota

Započali jsme přípravy na zpracování projektu a získání stavebního povolení. Vedení bude napojeno mezi Dalkovicemi a Střechovem na nově vybudovaný přívaděč. Děkuji manželům Věře a Jaromírovi Doškářovým ze Střechova č.p. 53 za umožnění uložení potrubí na jejich pozemcích.

Vedení města se podařilo zajistit ZUBNÍ LÉKAŘKU

Po vzájemné dohodě o ukončení působení zubní lékařky MUDr. Elišky Synákové, bude ordinace zubního lékaře předána k 30. 12. 2022 studiu TopDent s.r.o. (působí také v Dolních Kralovicích a dalších městech). Ordinance bude kompletně přestavěna a zmodernizována, otevřena od 1. 2. 2023. Touto cestou bych rád zmínil, že si vážím práce paní MUDr. Elišky Synákové. Do společného rozloučení a vyjádření našeho velkého díku za její dlouholetou činnost u nás v Trhovém Štěpánově však před námi zbývá ještě pár měsíců vzájemné spolupráce.

Pozvání

Milí spoluobčané,
dovoluji si Vás pozvat na slavnostní předání společenské budovy obyvatelům Štěpánovské Lhoty „Do Stodoly do Lhoty“ dne 20. srpna 2022 od 15 hodin.

Dále Vás zvou na tradiční Štěpánovskou pouť dne 28. srpna 2022.

Poděkování

Vážení spoluobčané,
bylo mi ctí s Vámi po celé volební období spolupracovat, děkuji Vám za Vaši podporu a pomoc, děkuji všem spolkům a sdružením, děkuji příspěvkovým organizacím, organizačním složkám města, místním podnikům a živnostníkům za spolupráci a pomoc. Přeji krásný zbytek léta.

Těším se s Vámi na spolupráci, k tomu nám žehnej Bůh.

Josef Korn, starosta města Trhový Štěpánov

UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme občany, aby dbali na dodržování vyhlášky o regulaci hlučných činností a nenarušovali spoluobčanům klidné žití.

Volby do zastupitelstva města

Volby do zastupitelstva města se budou konat v pátek 23. září 2022 od 14:00 hodin do 22:00 hodin a v sobotu 24. září 2022 od 8:00 do 14:00 hodin.

Volit mohou státní občané ČR, kteří jsou ve městě přihlášení k trvalému pobytu a v den voleb dosáhli věku nejméně 18 let (prokáží svou totožnost platným občanským průkazem nebo cestovním pasem ČR), nebo občané jiných členských států EU, kteří jsou zapsáni v dodatku stálého seznamu voličů městského úřadu (prokáží se průkazem k povolení pobytu v ČR).

Volební okrsek č. 1 bude pro všechny voliče ze správního území Trhového Štěpánova na adrese Dubějovická 269, Trhový Štěpánov (městský úřad).

Město pro voliče, kteří budou mít zájem, zajišťuje autobusovou dopravu do volební místnosti následovně:

v pátek 23. září 2022	odjezd Střechov nad Sázavou	17:00 hodin
	odjezd Dalkovice	17:10 hodin
	odjezd Sedmpány	18:00 hodin
	odjezd Dubějovice	18:10 hodin a zpět
v sobotu 24. září 2022	odjezd Střechov nad Sázavou	9:00 hodin
	odjezd Dalkovice	9:10 hodin
	odjezd Sedmpány	10:00 hodin
	odjezd Dubějovice	10:10 hodin a zpět

30 let existence Svazku obcí EKOSO

Učinit moudrá rozhodnutí s jistou dávkou prozíravosti jsou dána těm, kteří o výzvách doby do hloubky přemýšlejí a svá rozhodnutí pak důsledně realizují.

Když bývalý starosta obce Trhový Štěpánov Josef Tomaidese uvažoval, jak nakládat s odpady po 1. lednu roku 1996, napadlo jej řešení, které bylo velmi správné. O tom vypovídají následující řádky, které sepsal autor tohoto příspěvku, který usiluje po 27 let odkaz pana Josefa Tomaidese udržovat a rozvíjet k prospěchu občanů, obcí i právnických subjektů.

Do roku 1996 neexistoval žádný právní předpis, který by formuloval, jak odpady zneškodňovat. Bývalo zvykem jak před sametovou revolucí v roce 1989, tak až do roku 1995 komunálními i průmyslovými odpady zasypávat veškeré terénní deprese ve volné krajině, kde to jen bylo možné. Bez ohledu na kontaminace podzemních a povrchových vod, hojná zahoření a poškozování okolní přírody. Odpady se nijak nehtutnily, nepřekrývaly, nevyužívaly. Nanejvýš se čas od času přejely pásovým buldozerem a překryly zeminou.

Od 1. ledna 1996 první zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech, stanovil povinnost zneškodňovat odpady na zajištěných a řízených skládkách. Tedy v zařízeních, vybudovaných na základě nových norem, zajišťujících minimální dopady na životní prostředí z hlediska ochrany přírody, vod a ovzduší. Panu starostovi Josefu Tomaidesovi bylo brzy jasné, že budovat novou skládku jen pro potřeby obce Trhový Štěpánov je nesmyslné. Vysoká investice vložená do takového zařízení má smysl jen za předpokladu, když bude sloužit ke zneškodňování odpadů i dalším obcím. Proto počátkem roku 1992 oslovil několik desítek obcí a velkých firem v širším okolí s nabídkou založení dobrovolného sdružení obcí. Podmínkou vstupu do tohoto seskupení bylo se finančně podílet na výstavbě 1. etapy skládky. Výhodou z tohoto členství vyplývající byla jistota, zneškodňovat na vybudované skládce odpady zákonným způsobem. Řada oslovených obcí a firem možnost vstupu do sdružení odmítla, jiné obce členství ve sdružení přijaly.

Z usnesení schůze starostů dne 17. dubna 1992 vyplynula dohoda na založení sdružení obcí, které vybuduje skládku pevných odpadů. Ustavující schůze ekologického sdružení obcí s názvem **EKOSO** se konala dne 30. října 1992. Jako host byl přizván Mgr. Jan Svoboda z Okresního úřadu Benešov, který se v celé záležitosti angažoval z odborného „odpadářského“ hlediska.

Dobrovolný ekologický svazek obcí EKOSO byl založen na základě Zakladatelské smlouvy dne 30. října 1992. Sdružených obcí bylo 35 a k tomu se staly členem i Pražské vodárny Želivka a.s. Tato společnost později sdružení opustila. Důvodem byla skutečnost, že členy svazku obcí mohou dle zákona o obcích být pouze obce.

Nicméně je třeba dodat, že na založení sdružení a výstavbě skládky se významně podílel pan Ing. Oldřich Doležal, tehdejší ředitel Pražských vodáren Želivka a.s.

První schůze představenstva a dozorčí rady se uskutečnila 2. prosince 1992. V předstihu, už v průběhu roku 1992, se uskutečnil rozsáhlý inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum území, v němž měla skládka vyrůst. Byla vypracována též zadávací dokumentace projektovou kanceláří K.I.P. projekce, Ing. Roman Pýcha z Prahy.

Po založení sdružení, do kterého vložily jednotlivé obce své finanční vklady dle počtu svých obyvatel, začal výběr vhodného místa v katastrálním území Trhový Štěpánov. Vzhledem k tomu, že s budováním skládek nebyly v naší zemi žádné zkušenosti, se celý proces výběru a schvalování časově velmi prodlužoval. Následoval výkup pozemků. Vzhledem k tomu, že část obyvatel obce Trhový Štěpánov byla proti výstavbě, uspořádala obec v roce 1993 referendum. Občané se mohli vyjádřit k tomu, zda souhlasí, či nesouhlasí se **stavbou všestranně zajištěné skládky v katastru obce Trhový Štěpánov**. Výsledkem referenda, které proběhlo v prvním pololetí roku 1993, byl souhlas většiny hlasujících občanů.

Poměrně obtížné bylo zajištění finančních prostředků na výstavbu 1. etapy skládky. Celý záměr měl vzniknout na „zelené louce“. Což znamenalo navíc počítat s vybudováním sítí, budov, komunikací, osvětlení, váhy a zázemí pro budoucí provoz. Celkový rozpočet byl bezmála 40 milionů Kč. Přibližně 9 mil. Kč složily formou vkladů členské obce svazku, zbytek, tj. 30 milionů Kč, zainvestoval státní podnik Ředitelství silnic a dálnic ČR. Tento dluh se postupně splácel až do roku 2014 formou ukládání odpadů za smluvně ujednanou cenu.

V roce 1994 pak následoval průzkum a monitorovací analýzy podzemních vod. Byly provedeny a vystrojeny vrty pro možnost budoucího monitorování. V témže roce probíhalo výběrové řízení na zhotovitele stavby, ve kterém zvítězila společnost Dopravní stavby IES Olomouc spol. s r.o. s nabídkou 35 817 000 Kč.

V měsíci květnu 1995 provedla komise sestavená ze zástupců obcí a dalších odborníků výběrové řízení na funkci vedoucího skládky. Toto řízení bylo dvoukolové. Ve druhé polovině roku 1995 byli postupně přijímáni další zaměstnanci tak, aby se provoz nové skládky mohl naplno rozjet od 1. ledna 1996.

Skládka byla povolena do prozatímního užívání rozhodnutím Městského úřadu Vlašim dne 25. 9. 1995 a až později 2. 4. 2000 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí. Povolení prozatímního užívání skládky spojené se slavnostním otevřením se uskutečnilo 3. 10. 1995.

V následujících letech byly realizovány tyto aktivity:

V červnu 1996 byl pořízen první nový kompaktor na hutnění odpadů COM 3000. V roce 1998 byl postaven

Mezisklad nebezpečných odpadů a vybudován sběrný dvůr. V roce 2003 byla vybudována 2. etapa skládky. V témže roce přistoupilo do sdružení dalších 12 obcí. V roce 2004 byla postavena kompostárna. V roce 2005 byl pořízen po repasi starší kompaktor BOMAG. V roce 2009 a v roce 2020 byla pořízena vozidla na svoz velkoobjemových kontejnerů. V roce 2010 byla provedena rekultivace 1. etapy skládky. V roce 2012 vybudován plynovod, čerpací stanice a kogenerační jednotka na spalování skládkového plynu s jeho energetickým využitím. V roce 2016 byla provedena překládka vedení vysokého napětí a vybudována 3. etapa skládky, včetně rozšíření jámy průsakových vod. V roce 2018 byl pořízen nový kompaktor na hutnění odpadů značky BOMAG. V roce 2020 byla provedena rekultivace 2. etapy skládky. V současnosti probíhá příprava překládky vysokého napětí a výstavby 4. etapy skládky.

Majitelem nemovitostí, tj. tělesa skládky a ostatních provozních objektů, je Svazek obcí EKOSO, ve kterém je sdruženo 47 obcí. V roce 2005 svazek obcí, jakožto jediný společník, založil společnost EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o., která je provozovatelem skládky a všech souvisejících činností. Vykonává veškeré aktivity v oblasti odpadového hospodářství.

Článek III stanov dobrovolného svazku obcí EKOSO vytyčil na samém počátku následující předměty činnosti:

3.1. Plnění úkolů při zabezpečování čistoty obcí a ochrany životního prostředí.

3.2. Rozšíření regionální skládky (výstavbou druhé a dalších etap) v katastru obce Trhový Štěpánov pro sdružené obce a její využívání k ukládání tuhého komunálního odpadu, dále svoz, zneškodňování, třídění a recyklace odpadů a provozování skládky, včetně souvisejících činností.

Domnívám se, že většina úkolů byla průběžně splněna a zbývající ještě splněny budou. Jak ke spokojenosti sdružených obcí, tak občanů, kteří v nich žijí.

Ing. Roman Farion, ředitel EKOSO, svazek obcí

Slavnostní otevření skládky 3. 10. 1995. Autor příspěvku stojí vlevo. Pásku u vstupní brány přestřihává Mgr. Jan Svoboda; foto archiv EKOSO

První etapa skládky po jejím dokončení 27. 9. 1995. Žluté válce skrývají vývody odplynění; foto Ing. Roman Farion

První etapa skládky po jejím dokončení. V pozadí jáma průsakových vod; foto Ing. Roman Farion

Nový kompaktor COM 3000 pořízený v polovině roku 1996 pro drcení, rozhrnování a hutnění odpadů; foto Ing. Roman Farion

Vjezd do areálu skládky v prvních měsících provozu roku 1996; foto Ing. Roman Farion

Uložení kamenů zmizelých 4. června 2022

V sobotu 4. června 2022 dopoledne proběhlo na náměstí v Trhovém Štěpánově jedno zvláštní vzpomínkové setkání. Konalo se v rámci již čtvrtého rodového sjezdu Dubů, za vzácné přítomnosti nejvyšších zástupců městské samosprávy. Pana starosty Josefa Korna a paní místostarostky Bc. Štěpánky Bézové. Velice příjemným zjištěním pro všechny zúčastněné členy rodu Dubů byla i hojná účast dalších obyvatel města. Shromáždění zúčastnil se nečekaně též místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA, který byl toho dne přítomen znovuzahájení provozu železnice z Vlašimi do Trhového Štěpánova.

Setkání konalo se při příležitosti uložení čtyř kamenů zmizelých, které mají být navždy pro časy budoucí jakýmsi vykřičníkem, upomínajícím na strašlivý osud poslední rodiny Dubových v Trhovém Štěpánově. Karel Dub, jeho žena Berta, rozená Ohrensteinová, a děti Gustav a Olga byli posledními, kteří z našeho rodu v Trho-

Kameny zmizelých...; foto archiv rodu Dubů

vém Štěpánově žili. Bohužel, jedno strašlivé vybočení z vývoje Evropy, představované více než dvacetiletou hrůzovládou nacistů v sousedním Německu, způsobilo, že poklidné spoluzití Dubových s ostatními obyvateli města bylo násilně přerušeno. O tom, že rodina Dubových byla ústrojnou součástí vší staroslavné štěpánovské obce, vím z rozhovorů s dnes již zvěčněnými paní Ludmilou Kořínkovou, rozenou Smutnou, panem Jaroslavem Johnem a panem Jiřím Ciglerem.

Rodina Karla Duba byla poslední z kdysi početné židovské pospolitosti v Trhovém Štěpánově. Bylo to dáno především tím, že po roce 1848, kdy byla zrušena poslední omezení, regulující život židovského obyvatelstva, drtivá většina Židů začala venkov opouštět a stěhovala se do velkých měst. Do Prahy zejména. Ne tak ovšem Dubovi. Ti zůstali štěpánovské kolébce svého rodu věrni. Věrní zůstali i starobylé víře svých předků, a to se rovnalo v pojetí nacistických zrůd hrdelnímu zločinu. Ten trestali smrtí. V roce 1942 jsou tak

První pohled po odhalení...; foto archiv rodu Dubů

Pan starosta Josef Korn ukazuje v brožurce tehdejší dům rodiny Dubových v Trhovém Štěpánově; foto archiv rodu Dubů

ve čtvrtek 12. listopadu Karel Dub a jeho manželka nahnáni do transportu s označením Bz a jsou odvezeni do Terezína. Jejich děti tou dobou již v Terezíně byly. Odvlčeny byly tam již dříve z Prahy, kde předtím studovaly. Svou životní pouť završuje pak celá rodina strašlivou smrtí zadušením v osvětivských plynových komorách. Cestu na smrt nastupují děti i rodiče společně transportem Et dne 23. října 1944.

Stolpersteiny, česky též kameny zmizelých, doslova „kameny, o které je třeba klopýtnout“, které byly uloženy na náměstí v Trhovém Štěpánově před místem, kde stával

původně dům Dubových, byly zhotoveny v Berlíně. Jde v podstatě o dlažební kostky s mosazným povrchem, vsazované do chodníků před domy obětí holocaustu. Jsou na nich základní životní data každého jednoho ze zavražděných. Za nápadem jejich osazování po celé Evropě stojí Günter Demnig, absolvent Univerzity umění v Berlíně. Má jít o jakýsi symbol smíření, který by měl vyjadřovat skutečnost, že většina dnešních obyvatel Německa si plně uvědomuje rozsah hrůz, které nacisté napáchali.

Od roku 2008 jsou Stolpersteiny osazovány i v chodnících mnoha míst České republiky. Mne velice těší, že od soboty 4. června letošního roku patří mezi místa se Stolpersteiny i Trhový Štěpánov.

Závěrem bych nesmírně rád poděkoval za všestrannou pomoc, které se mi dostalo od představitelů města. Bez jejich přispění by se mi uskutečnění nápadu, umístit i v kolébce našeho rodu kameny zmizelých, v žádném případě nepodařilo a vytčeného cíle bych nikdy nedosáhl. Za všechny velice rád zmiňuji pana starostu Josefa Korna. Děkuji vlastně nejen za sebe, ale i za poslední rodinu Dubových, jejíž památka a hrozný osud zůstanou tak v povědomí dalších generací, které kolem Stolpersteinů projdou. Vzpomínka na Karla, Bertu, Gustava a Olgu nerozplyne se tak beze stopy v dalším běhu přibývajících let.

Video o uložení Stolpersteinů v Trhovém Štěpánově najdete na <https://youtu.be/E9WcJXffXU>.

Karel Dub, Praha

Již čtvrtý rodový sjezd Dubů; foto archiv rodu Dubů

Vzácný host ve Zruči nad Sázavou

Pouhý jeden den po svém uvedení na svatovojtěšský stolec navštívil 3. července kostel ve Zruči nad Sázavou nový arcibiskup pražský a primas český Mons. Jan Graubner. Při mši svaté uvedl nového faráře pro Zruč,

Kácov a Soutice P. Mgr. MUDr. Jiřího Kordu a slavnostně mu předal klíče od kostela. Po mši proběhlo ještě milé neformální setkání s věřícími.

Dana Vlasáková

Mons. Jan Graubner s novým farářem pro Zruč, Kácov a Soutice P. Mgr. MUDr. Jiřím Kordou; foto Anna Maxová

Mons. Jan Graubner při setkání s věřícími ve Zruči nad Sázavou; foto Anna Maxová

Nové pohlednice a kniha fotografií Naším Štěpánovskem

V roce 1870 byla vytištěna první kresba na korespondenční lístek, což bylo zrodem pohlednice. Za pět let byly vydány první dvě série pohlednic. V roce 1878 byla pohlednice uznána jako úřední celina.

První pohlednice měly na zadní straně adresu a na přední obrázek i místo na text - pohlednice s „dlouhou adresou“ (dopisnice). Po roce 1905 dostala pohlednice současnou podobu - adresa i místo pro text na zadní straně, na přední straně obrázek.

Na Wikipedii najdeme tuto definici:

Pohlednice (v běžné řeči pohled) je forma poštovní korespondence, která má z jedné strany vyobrazený propagační materiál a z druhé místo pro psaný vzkaz. Většinou je vyrobená z tenkého tvrdého listu papíru obdélníkového tvaru, ale vyskytují se i ve tvaru kruhu, trojúhelníku, či náročnějších podob.

Většinou se využívají jako zaslání formy pozdravu s doprovodným obrázkovým nebo fotografickým materiálem, který má za úkol ilustrovat místo. Ze zadní strany odesílatel vyplňuje zpravidla adresu příjemce na předtištěné řádky, do vyznačeného obdélníku se nalepuje poštovní známka a v levé části bývá přibližně polovička možné plochy pohledu vyhraněna pro písemný vzkaz.

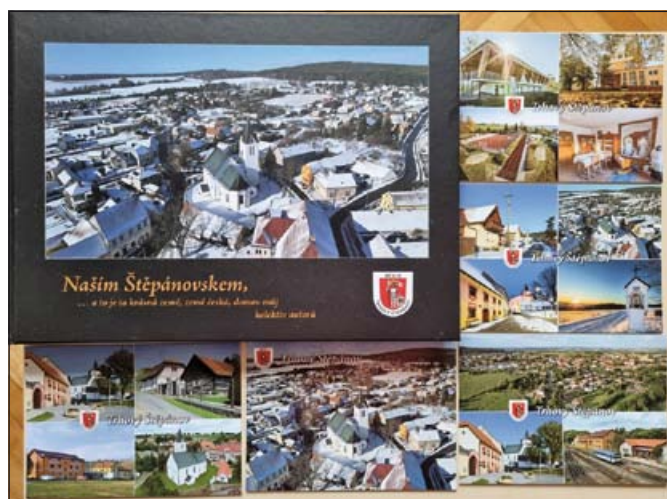
Je obtížné zjistit, kdo vytiskl první pohlednici. Tato otázka patří k nejpobláznějším a nejkontroverznějším z oblasti výzkumu oboru sběratelství pohlednic. Hodně záleží a závisí na výkladu toho, co již „pohlednice“ je a co není. První reklamní pohlednice se objevila v roce 1872 ve Velké Británii a první německá pohlednice se objevila

v roce 1874. Obrázkových pohlednic přibýlo během 80. let 19. století. Fotografie nově postavené Eiffelovy věže v roce 1889 a 1890 daly podnět k mohutnému vydávání pohlednic, což vedlo k tzv. „zlatému věku“ pohlednic v letech od poloviny 90. let 20. století.

V letošním roce vyšla péčí Města Trhový Štěpánov překrásná kniha fotografií různých autorů. V ní jsou fotografie Trhového Štěpánova a okolních obcí Dalkovic, Dubějovic, Sedmpán, Střechova nad Sázavou a Štěpánovské Lhoty.

Teší mne, že je v Trhovém Štěpánově řada šikovných a zkušených fotografů. Všichni odvedli velký kus práce. Každý z nich je osobnost a žádného z nich nemohu upřednostňovat, protože fotografie jsou jedním slovem řečeno skvělé. Jejich jmenný seznam je dlouhý. Slovní doprovod je rovněž na vysoké úrovni. Všem autorům a realizátorům publikace patří nejen můj obdiv, ale také dík za dobře vykonanou práci, která bude dlouho reprezentovat Město Trhový Štěpánov. Vynikající práci odvedla grafická paní Yvona Horáková z Mladé Boleslavi.

V nedávné době vydalo Město Trhový Štěpánov sadu 16 druhů pohlednic, jejichž snímky byly převzaty z uvedených knihy. Vydavatel vydal pohlednice nejen z města, ale ze všech okolních obcí, patřících k městu. Za to patří všem, kteří se o vydání zasloužili, poděkování. Grafiku i tisk zajistila rovněž paní Yvona Horáková, které právem náleží dík za kvalitně odvedenou práci. Sběratelé pohlednic i občané mají mimořádnou příležitost opatřit si pohlednice do sbírky nebo jen na památku. Snímky

zachycují naši současnost, ale za několik desetiletí budou historickými dokumenty, nad nimiž budeme vzpomínat, jak vypadaly naše obce v roce 2022.

Autor tohoto článku začal sbírat pohlednice už před svým 15. rokem. Za 70 let svého života jich nasbíral něco kolem 2 000, převážně obcí a měst. Přitom někteří sběratelé jich mají daleko více. Většinu své sbírky prodal před stěhováním do Vlašimi.

Jeho sbírka pohlednic Trhového Štěpánova čítá kolem 100 exemplářů. Většina z nich jsou originály, některé byly přefotografovány. Zřejmě bylo v minulosti vydáno

více pohlednic, ale nejsou všeobecně dostupné. Na burzách pohlednic se toho už málo najde a získá. Nyní přibyly do jeho sbírky i další.

Staré pohlednice z této sbírky vyšly ve dvou vydáních, v letech 2010 a 2013 péčí Městského úřadu v Trhovém Štěpánově. Nejstarší pohlednice má modrou barvu a je z roku 1898, další dvě mají vnočení 1899.

Tyto pohlednice vydávali: Josef Hulička, restaurátor Trhový Štěpánov – Theodor Venta, Louny – F. Zuna, Královské Vinohrady – R. Goldwein, Praha – Inocenc Šiška, Trhový Štěpánov – Alois Dub a Karel Hoch, oba obchodníci, Trhový Štěpánov – František Kameník, Vlašim – M. Votruba, drogerie Trhový Štěpánov – František Landisch, Karlín – Ludvík Veselý, Trhový Štěpánov – J. Švec, Praha – Láďa Voříšek, papírnický Trhový Štěpánov – Nakladatelství Pressfoto Praha – Nakladatelství Orbis Praha – Nakladatelství Panorama Praha – Mgr. Petr Plašil, Praha – Město Trhový Štěpánov a další.

Sběratelství jakéhokoli druhu je nejen koníčkem, který přináší osobní potěšení. Je motivací zabývat se ušlechtilými zájmy už od mládí až po zralý věk. Některé druhy sběratelství jsou náročné po finanční stránce, jiné omezuje dostatek místa pro ukládání sbírek. Právě proto je třeba zvážit, jaké jsou naše možnosti do budoucna, aby nezatěžovaly náš rozpočet a místo v domě či bytě.

Jaromír Vlček, Vlašim

Zásahy JPO Trhový Štěpánov od 28. 5. 2022 – 28. 7. 2022

31. května 2022	požár lesního porostu	Tehov
11. června 2022	planý poplach (požár kamionu)	D1
17. června 2022	záloha na vlastní zbrojnici pro HZS	Zruč nad Sázavou
25. června 2022	dopravní nehoda	Trhový Štěpánov
30. června 2022	odstranění stromu	Černýš
4. července 2022	odstranění stromu	Nemíž
14. července 2022	odstranění stromu	Pavlovice

Dne 31. května požár lesa Tehov; foto archiv

Dne 14. července odstranění padlého stromu u Pavlovic; foto archiv

Dopoledne s hasiči pro děti z Mateřské školy

8. června 2022 připravili členové jednotky pro děti z Mateřské školy v Trhovém Štěpánově dopoledne s hasiči, které se uskutečnilo na místním koupališti. Děti si prohlédly nejen hasičské vozy, ale seznámily se i s ostatní technikou, kterou hasiči používají. V závěru byla pro děti připravena ukázka hašení.

Vojtěch Jeřábek

Ukázka vybavení pro děti z mateřské školy; foto archiv

Den hasičů a záchranářů v Trhovém Štěpánově

je tradiční zářijovou akcí, která umožňuje návštěvníkům nahlédnout do techniky, vybavení a systému fungování složek Integrovaného záchranného systému. Jde o sportovní i výchovně preventivní akci určenou široké veřejnosti. Aby akce byla zajímavá a poučná, připravili jsme i dynamické ukázky, které jistě návštěvníky zaujmou. Společné zásahy policistů, hasičů i záchranářů jsou téměř každodenní záležitosti. Při simulované dopravní nehodě uvidí diváci součinnost jednotlivých složek. Každý má své úkoly, přesto jde vždy o týmovou práci.

Své stánky u nás budou mít Policie ČR, BESIP, Český červený kříž, Tým silniční bezpečnosti a další. Vždy se snažíme připravit něco nového, co u nás ještě nebylo k vidění. A ani letos tomu nebude jinak. Neprozradíme ale

vše, co pro Vás chystáme. Přijďte se podívat a svou účastí tuto akci podpořit. Co Vám ale rádi prozradíme je, že Den hasičů a záchranářů zakončíme taneční zábavou s kapelou RE-FLEX Group, která zahraje oblíbené hity.

Mezi dynamickými ukázkami zásahů proběhnou požární útoky v podání dětí, žen, mužů i veteránů. Všichni soutěžící zaujmou svá místa a budou bojovat o nejlepší umístění. Podaří se obhájit prvenství loňským vítězům, nebo vyhraje někdo jiný? A jak se bude dařit štěpánovským ženám a mužům?

Přijďte se podívat, a hlavně fandit v sobotu **3. září 2022 od 11 hodin do Trhového Štěpánova**. Více se o programu dozvíte na facebooku SDH Trhový Štěpánov.

Vojtěch Jeřábek

HASIČI TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
VÁS ZVOU NA
DEN HASIČŮ A ZÁCHRANÁŘŮ
3. 9. 2022 OD 11:00
U FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ V TRHOVÉM ŠTĚPÁNOVĚ
PROGRAM:

- SOUTĚŽ V POŽÁRNÍM ÚTOKU
- UKÁZKY ZÁSAHŮ
- BOHATÝ DOPROVODNÝ PROGRAM
- OBČERSTVENÍ

VEČERNÍ ZÁBAVA S KAPELOU RE-FLEX

Spolkový dům Trhový Štěpánov

Muzeum Štěpánovska si pro Vás společně s Klubem Panenky ČR připravilo na letošní letní sezónu výstavu historických kočárků a panenek z různých období. Panenky jsou české, německé a anglické výroby včetně panenek připomínajících živá miminka. Vystaveny jsou převážně československé kočárky značky Liberta, cílem je připomenout tento fenomén a přiblížit jej mladší generaci, která zná ko-

čárky pouze ze vzpomínek starších. Dále uvidíte kolébku, postýlku, mini kočárky a další dětské doplňky.

V červnu si výstavu s obdivem prohlédli malí návštěvníci ze štěpánovské mateřské školy a žáci z místní základní školy.

*Jana Vlasáková,
vedoucí Spolkového domu Trhový Štěpánov*

Nejmladší návštěvníci ze štěpánovské mateřské školy;
foto Jana Vlasáková

1. třída místní základní školy; foto Jana Vlasáková

2. třída místní základní školy; foto Jana Vlasáková

Nadšení návštěvníci muzea, kteří zavzpomínali na dětství;
foto Jana Vlasáková

Pasování prvňáčků na čtenáře

Již se stalo tradicí pasování dětí z první třídy, které se právě naučily všechna písmenka, na čtenáře. Přišlo 27 dětí v doprovodu paní učitelky Kladivové. Tato akce

se uskutečnila v pátek 17. června 2022 za pomoci pana učitele Dymáka, ze kterého se stal pro tuto chvíli rytíř. Pro děti je to vždy překvapení a o to více si to užijí.

Pasování prvňáčků na čtenáře v naší knihovně;
foto Jana Boušková

Přišlo 27 dětí v doprovodu Mgr. Šárky Kladivové a Mgr. Petra Dymáka; foto Jana Boušková

Zprávy z víceúčelového hřiště

V měsíci dubnu bylo pro veřejnost opětovně otevřeno víceúčelové hřiště nad základní školou v Trhově Štěpánově.

Toto je využíváno v době školní výuky na hodiny tělesné výchovy, ale probíhá zde i další venkovní výuka žáků zdejší školy, pronájem hřiště je mimo hodiny výuky možný pro skupiny i jednotlivce.

Kromě běžné každodenní údržby sportovních a herních ploch, trávníků a pískových podkladů u posilovacích prvků bylo v průběhu jara 2022 realizováno odbornou firmou celkové vyčištění umělého povrchu tenisového hřiště se zapravením čistého písku do koberce a dále byla provedena revize a oprava dětské lanovky v horní části areálu. V současné době dochází k pokládce desek na sedací plochy ve střední části areálu, aby byla zabezpečena jejich bezpečnost a stabilita.

Zpoplatněno je hřiště na tenis a na plážový volejbal pro veřejnost v částce 100 Kč za hodinu, ostatní sportovní plochy jsou k dispozici zdarma. Dlouhodobé rezervace jsou přijímány na zpoplatněná sportoviště. Dále je k dispozici hřiště na volejbal a na nohejbal na umělé ploše. Pro menší děti slouží část s herními prvky a lanovými prolézačkami. Informace o obsazení sportovišť, otevírací doba a další nezbytné pokyny pro využití víceúčelového hřiště jsou k dispozici na vývěsní tabuli u hlavního vstupu a případně na tel. č. 725 021 705.

Počasí letních i podzimních dnů nabídne ještě jistě dostatek příležitostí k vaší aktivní návštěvě. Přijďte protáhnout své tělo, hřiště vás očekává.

Václav Mach

Čištění tenisového kurtu; foto Václav Mach

Tenisové hřiště po renovaci; foto Václav Mach

Kolmanovo dvojí letošní výročí

V letošním roce jsem zaznamenal několik výročí významných osobností našeho města.

Byla to nejen tato výročí:

P. Bělík Bořivoj – katolický farář (1937–2012) – 85. výročí narození a 10. výročí úmrtí

Vobecký František – malíř, fotograf, textilní návrhář (1902–1991) – 120. výročí narození

Mezi nejznámější osobnosti města Trhového Štěpánova se právem řadí Karel Kolman. Připomínáme si jeho 130. výročí narození (26. 8. 1892) a 70. výročí od jeho překvapivého odchodu 28. 3. 1962.

Co ještě napsat k tomuto dvojímu výročí? Před 20 lety vyšel v tomto listě čtyřdílný seriál o životě, díle a vzpomínkách na tohoto významného muže. Vážní zájemci si jistě najdou příležitost, aby se s jeho životem a dílem seznámili.

Karel Kolman přišel do Trhového Štěpánova v roce 1928 a všechny své síly věnoval našemu městu. Byl učitelem, později ředitelem obecné i měšťanské školy. Na sklonku 40. let minulého století byl ředitelem Biblického ústavu v Kutné Hoře. Stal se uznávaným kronikářem, pořádal přednášky, psal historické povídky z našeho okolí i z běžného života. Psal básně s církevní tematikou, z nichž Bible v peci je snad nejznámější. Byla také otištěna v našem časopise. Stal se laickým kazatelem Jednoty česko-bratrské, která má současný název Církev bratrská.

Karel Kolman nebyl katolík a přišel do města, které mělo nejen katolickou, ale i nekatolickou (husitskou)

tradici. Z počátku, jak už to bývá, měl i nepřátele, ale také sympatizanty. Nic není černobílé, vždyť i běžné denní světlo je spektrem barev a odstínů. Přesto našel podporu i u tehdejšího starosty. Situace se postupně měnila, protože Karel Kolman si vydobyl svojí poctivou prací, pravdivostí, vstřícností vůči druhým a setráváním na biblických principech nejen uznání, ale i určitý respekt.

Klademe si otázku, proč si máme připomínat Karla Kolmana, kterého pamatují už jen ti nejstarší? Kdybychom pominuli všechny podrobnosti z jeho plodného života, tak zejména pro tyto skutečnosti:

Spolu s ostatními tehdejšími představiteli města se zasloužil o stavbu budovy základní školy, která po více než sedmi desítkách let slouží vzdělávání našich dětí a vnoučat.

Sepsání stručných Dějin Trhového Štěpánova do roku 1918.

Obnova téměř zničené kroniky a vedení nové kroniky do roku 1961.

Založení sboru Církev bratrská a postavení domu, v něm je doposud modlitebna této církve.

Ve vestibulu zdejší základní školy najdeme pamětní desku připomínající jeho působení.

Vliv jeho osobnosti na tehdejší, a možná i současný život našeho

města, je významnější, než si připouštíme. Přejme si, aby v budoucnu bylo v našem městě více lidí s takovým vzděláním, rozhledem, talentem, pílí a erudicí, jakým byl Karel Kolman.

Jaromír Vlček, Vlašim

Karel Kolman 1892–1962; foto z archivu Jaromíra Vlčka

Odhalení pomníku padlým

Šestého srpna uplyne sto let od odhalení pomníku padlým v našem městě. Připomeňme si, jak tuto událost popisuje kronikář Karel Kolman v kronice města.

Již po několik roků se uvažuje o tom postavit na vhodném místě pomník padlým vojínům a legionářům z našeho města. Aby byly získány finanční prostředky na uskutečnění této pěkné myšlenky, pořádal v minulých rocích zdejší učitel Boh. Křečan, jakožto předseda Čtenářsko-hospodářské besedy, četná divadelní představení. Po jeho odchodu z Trhového Štěpánova vedl další práci o postavení pomníku pokladník besedy Josef Mánek, zatímtní správce školy. Jeho přičiněním bylo určeno místo pro pomník a vyhlédnut sochař. Josef Mánek byl také organizátorem slavnosti při odhalení pomníku, kte-

rá vynesla slušný peníz, takže mohl být veškerý náklad na pomník hotově zaplacen. Mimo to pořádáno po městě několik sbírek, z nichž vynesla nejvíce květnová, 1362 Kč. Ministerstvo národní obrany postoupilo sbírku pořádanou četnickou stanicí v obvodu 1158,78 Kč. Místní aprovizční komise darovala 800 Kč, Občanská záložna ve Vlašimi 150 Kč a řada jednotlivců přispěla zvláštními peněžitými dary. Zřízení pomníku stálo 13 700 Kč, se všemi ostatními výdaji 15 000 Kč. Do pomníku uprostřed náměstí zazděn byl památní list tohoto znění:

„Běs světové války v r. 1914–1918 nešetřil též našeho města. Ve válce nebo následkem válečných útrap zemřela celkem 41 osoba z našeho města. Mezi nimi byl legionář František Tomaides z čísla 178, který byl od rakouského

vojska v Itálii popraven. Všem těmto hrdinům postaven byl v roce 1922 tento památník. O zřízení památníku staral se spolek Čtenářsko-hospodářská beseda. Stojí se všemi ostatními výdaji 15.000 Kč. Potřebné peníze opatřeny byly sbírkami, výtěžkem z divadelních představení a zábav.

Předsedou spolku byl do roku 1921 Boh. Křečan, řídící učitel, nyní v. v. v Dobřichovicích. Nyní řídí spolek náměstek předsedy Ant. Hospergr, majitel restaurace u nádraží, jednatel Štěpán Chvojka č. 85, pokladník Josef Mánek, zatím. správce školy, členové výboru: Frant. Tomaides, č. 98, Emanuel Kepka, č. 137, Josef Nebřenský, č. 88, Frant. Načeradský, č. 183, Frant. Špička, č. 138, Frant. Špička, č. 62, Voj. Borek, č. 27, Fr. Fridrich, č. 69, Frant. Neděla, č. 177, Jos. Rajský, holič, č. 64, Frant. Šamša, č. 180, Jos. Prokop, č. 145, Anežka Hospergrová, č. 83, Marie Zemanová, č. 81.

Starostou města je Josef Nebřenský ml., č. 88, jeho náměstkem František Načeradský, č. 183.

Farářem římsko-katolické církve je P. Josef Šach.

Učitelé zdejší 5 ti třídní obecné školy jsou: Josef Mánek, zatímni řídící učitel, František Hataš, Jaroslav Mužika, Marta Hromádková, Marie Celá /v zastoupení Františka Kozlíka, správce školy v Handlové na Slovensku/, Terezie Mánková, učitelka dívčích ručních prací.

Od roku 1920 jest zde Tělocvičná jednota „Sokol“, jejímž starostou je br. Frant. Tomaides č. 98, a náčelníkem Štěpán Chvojka.

Naše osada Trhový Štěpánov nyní čítá 218 domů s 1091 obyvateli dle sčítání z r. 1921. Obyvatelé jsou většinou náboženství římsko-katolického a jen 2 rodiny náboženství židovského. Několik lidí je bez vyznání a náboženství církve československé.

Jest zde velkostatek o 115 ha pozemků, jehož majitelem je velkostatkář Auersperk a nájemce Leo Kollinský. Jsou zde obchodníci 3 se smíšeným a střížným zbožím, 2 řezníci, 4 hostince a 1 restaurace u nádraží. K městu přináležejí 4 mlýny.

Obyvatelé živí se polním hospodářstvím a řemesly. Ze řemesel jsou zde obuvníci /pracující většinou pro továrny ve Vlašimi/, 5 krejčí, 3 čepičáři, 4 truhláři, 1 hrabičkář, 2 koláři, 2 kováři a dílna /továrna/ na hospodářské nářadí /Fr. Tomaides/.

Z nejpřednějších budov jest: chrám svatého Bartoloměje s krásnou věží, školní budova, přestavěna r. 1911, obchodní dům Aloise Duba, radnice, restaurace u nádraží a vila Em. Kebrle.

Město spojeno je drahou do Kralovic a Vlašimě, silnicí do Vlašimě, Soutic a Dalkovic. Ve městě zřízen jest vodovod.

Stále jest cítiti následky války, hlavně mravní zkázou /sobectvím, nepoctivostí, bažením po bohatství a lehkém životě/ a drahotou. Drahoty, mimo shora uvedené příčiny, vznikla tím, že je vytisknuto mnoho papírových pe-

něz. Tak dosud stojí 1 kg hovězího masa 20 Kč, 1 kg pšeničné mouky 6 Kč, 1 kg žitné mouky 4 Kč, 1 kg kávy 44 Kč, 1 vejce 1 Kč, 1 q uhlí 40 Kč, 1 litr mléka 2 Kč, 1 kg másla 50 Kč, 1 mužský oblek 800 Kč.“

Pamětní tento list sestavil Josef Mánek a Fr. Hataš, který jej dne 12. června opsal, a druhého dne byl zazděn.

Pomník padlým vojínům a legionářům v Trhovém Štěpánově; foto Miroslava Veselá

Slavnostní odhalení pomníku padlým konalo se dne 6. srpna 1922. Čtenářsko-hospodářská beseda oznámila toto obecnstvu následovně:

Odhalení pomníku

padlým vojínům a popravenému legionáři v Trhovém Štěpánově koná se dne 6. srpna 1922 odpoledne

Pořad

1. O 1 hod. odpo. seřazení spolků a hostů v ulici pode dvorem.
2. Průvod městem k památníku.
3. Slavnostní řeč, hymny a odhalení.
4. Výlet s hudbou do blízkého lesa „Paseky“. Tam koncert řízením p. vrch. oficiála Gabriele. Bufet a různé atrakce. /V případě nepříznivého počasí odbývá se koncert v restauraci u nádraží/.

K slavnosti této zve domácí i vřekolní spolky a občany

Čtenářsko-hospodářská beseda.

Na slavnosti byla veliká účast z okolních obcí. Průvod z ulice, školní mládež, dívky v krojích, sokolové a sokolky, legionáři, pozůstalí a příbuzní padlých, hasiči, obecnstvo. Ve 2 hodiny odpoledne u pomníku:

1. Kde domov můj? /Vzdálený hlas lesního rohu/.
2. Zahajovací řeč Ant. Hospergra, předsedy besedy. Řečník vzpomněl padlých, jimž dnes strojíme pohřeb.
3. Slavnostní řečník major Sýkora vzpomněl útisku Čechů za Rakouska a vyzval přítomné, aby si vážili republiky.
4. Řečník, učitel měšťanské školy vlašimské Mixa, vzpomněl útisku našeho lidu Římem, který ruku v ruce šel vždy s našimi utiskovateli Habsburky.
5. Žák Ant. Vobecký a dívka Lidmila Hospergrová z 5. třídy přednesli báseň.
6. Starosta města Josef Nebřenský položil na pomník květinový věnec, dar města, a jménem zastupitelstva přijal pomník do ochrany zdejšího občanstva.

7. Řídící učitel Josef Mánek uvedl data o pomníku a končil řeč slovy: „Heslem naším budiž – Milujme se, pracujme! Práce nám přinese štěstí a samostatnost, vlastní užitek, blahobyť a slávu.“

Mezi řečmi hraje hudba národní hymny, Hej, Slované, Bývali Čechové a Marseillaisu. Jelikož bylo sychravo, zakončena byla slavnost koncertem, zpěvy a sólovými výstupy před restaurací u nádraží na silnici a v zahradách. /Zapsáno podle Válečné kroniky uč. Hataše./

5. května 1946 při slavnostech odhalil starosta města Josef Tomaides pamětní desku připevněnou na pomníku padlým, kde je napsáno:

„Věčné památce mučedníkům – hrdinům z doby velikého utrpení za nacistické persekuce. Jaroslav Sirový, popraven 13. XII. 1942 v Praze, Anna Kintnerová popravena 30. VI. 1942 v Praze, Karel, Berta, Gustav a Olga Dubovi, popraveni v Osvětimi, Emanuel Všečetka padl 5. V. 1945 v Praze, František Kodet padl 7. V. 1945 v Praze.“

Miroslava Veselá, kronikářka

Slavnostní rozloučení s předškoláky

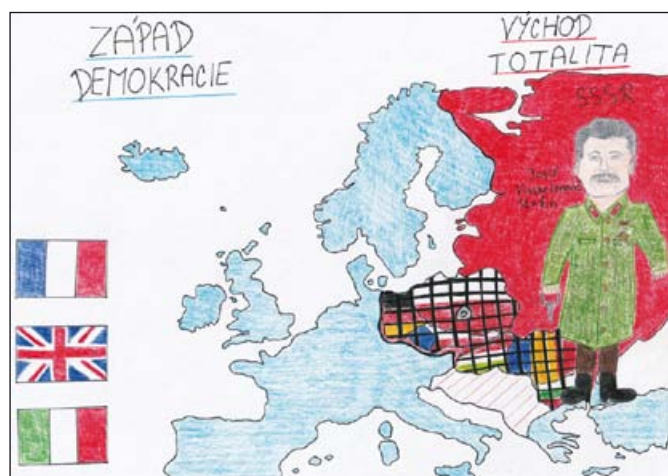

Slavnostní rozloučení s předškoláky na městském úřadě; foto archiv města

Projekt Moderní dějiny

Výuka dějepisu je v 9. třídě zaměřena na 20. století. Během celého školního roku se deváťáci nejenom seznamovali s moderními dějinami, ale pracovali na různých projektech. V květnu byla 8. a 9. třída na exkurzi v Praze a v Lidicích. Vypravili jsme se po stopách atentátu na Reinharda Heydricha. Byli jsme v Národním památníku hrdinů heydrichiády v Resslově ulici v Praze a exkurzi jsme zakončili návštěvou Lidic. Děti si měly během exkurze vyfotit něco, co je oslovilo nebo zaujalo, a pak ke své fotografii napsaly ve škole příběh v libovolné slohové formě. Některé příběhy jsme uveřejnili v minulém čísle Zpravodaje. Tento příběh pak doplnily o hodině výtvarné výchovy vlastní ilustrací.

Druhé pololetí 9. třídy je v hodinách dějepisu zaměřeno na období po 2. světové válce, tedy na studenou válku. K tématu studené války zpracovali žáci 9. třídy vlastní karikatury. Se světovými dějinami se prolínaly také československé a regionální dějiny druhé poloviny 20. století. Každý žák dostal fotografii Trhového Štěpánova z 20. století. Jeho úkolem bylo vyfotit totéž místo dnes a napsat k němu krátké vyprávění o době, kdy vznikla původní fotografie.

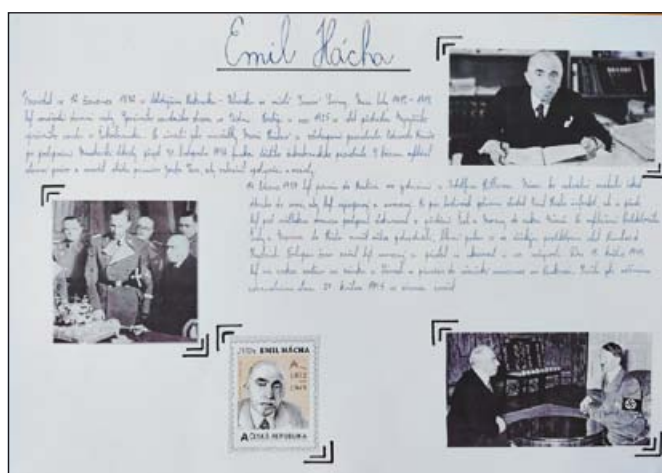
Karikatura Studená válka, Hana Hospergrová

Trhový Štěpánov na starých a nových fotografiích

Plakát k projektu Lidice, Barbora Kopecká

Plakát k projektu Prezidenti ČSR, Hana Hospergrová

Prezentace při projektu Prezidenti ČSR

Celý projekt jsme zakončili aktivitou o československých prezidentech. O hodině informatiky si žáci vyhledali informace o našich prezidentech. Během slohu pak ve dvojicích napsali životopis jednotlivých prezidentů a o výtvarné výchově vytvořili plakát o daném prezidentovi. Závěrem projektu byla prezentace práce o prezidentech v hodině dějepisu, přičemž ostatní žáci museli vyplnit pracovní list.

Mgr. Martin Vrbický

Sportovní den mládeže s TAJV v Trhově Štěpánově

2. ročník oblíbené národní soutěže Sportovní den mládeže s TAJV v Trhově Štěpánově byl zrealizován v pondělí 20.6.2022 v dopoledních hodinách v tělocvičně základní školy. Jednalo se o semifinálové kolo z celkového počtu 250 turnajů v České republice. Žáci a žákyně ze základní školy vytvořili celkem 8 smíšených týmů, které se v tělocvičně utkaly ve fotbale, florbale, házené, frisbee a tenise.

Z vítězství se nakonec zaslouženě radovali Radim Mach, Anna Nedělová a Jakub Kamarýt. Radim se stal vůbec prvním hráčem v České republice, který dokázal obhájit své vítězství z loňského roku. Finalisté semifinálového turnaje v Trhově Štěpánově získali upomínkové diplomy, věcné odměny a mnoho dalších sponzorských cen. Společně s cenami obdrželi finalisté vstupenku na závěrečný celorepublikový turnaj, Národní finále v Poděbradech, který se bude konat v předvánočním termínu 3.12. – 4.12.2022. Na tomto turnaji budou postupující hráči reprezentovat zejména základní školu, město Trhový Štěpánov a Středočeský kraj. Vítěz Národního

finále v Poděbradech převezme putovní pohár TAJV od ministra školství, mládeže a tělovýchovy.

Sportovní den mládeže s TAJV v Trhově Štěpánově byl zrealizován za podpory Města Trhový Štěpánov, Krajského úřadu Středočeského kraje a partnerů projektu.

Mgr. Jan Váňa, organizátor soutěže TAJV

Loučení 9. třídy

Letošní školní rok opustilo naši školu 16 žáků 9. třídy a s nimi ještě 4 další ukrajinští spolužáci, kteří s nimi začali chodit ve 2. pololetí; foto archiv ZŠ

Při letité tradici „posledním zvonění“ navštívili devátáci i Městský úřad Trhový Štěpánov; foto archiv města

Tlapková patrola

Jmenuji se Arna a jsem policejní pes, specialistka na vyhledávání drog. 19. 7. 2022 jsem se s mým pánčkem a ještě se 2 psími kamarády vypravila do Trhového Štěpánova. Ale pěkně popořádku.

Od 11. 7. 2022 se tu prý konal příměstský tábor pořádaný TJ Sokol Trhový Štěpánov, kde si děti hrály na „Tlapkovou patrolu“. To bylo něco pro mě, tady vám bylo pejsků! 1. týden 60, 2. týden 50 a dokonce i nějaké „starší“ fenečky a pejsek, kteří se o ty malé starali!

Malí pejsci mi vyprávěli, že podnikali různé výlety po okolí a že je někdy pěkně bolely tlapičky. Na stopovce

se naučili poznávat stopy divokých zvířat. Na cestách je doprovázela čubinka Dolly, která umí poslouchat líp než někteří členové tlapkové patroly. Jen u oběda musela být na vodítku, aby neochutnávala z misek dětí.

Také mezi ně přijeli místní hasiči a udělali jim ukázkou techniky a nakonec opravdickou zimu. Kdo to kdy viděl – v červenci? Prý jim udělali pěnu jako sníh a že se v ní pěkně vyřádili. Také měli „psí diskotéku“ – na té jsem nikdy nebyla, ale zřejmě se jim také moc líbila. Byl tu opravdický DJ Cucino, modeloval pejsky z tááákhle dlouhých balónků a dělal s nimi různé skopičiny. Za ce-

lotýdenní snažení dostali zmrzku, dětské šampíčko a opravdický párek v rohlíku. Ten já můžu, ale většinou bez toho rohlíku, musím si hlídat figuru!

Druhý týden je prý čeká psí olympiáda – chrtí závody, aport policejního pendreku, přetahování jako souboj buldoků, skok do dálky, stopování ... Ach jo, škoda, že už tady nebudu, moc bych chtěla získat opravdovou medaili. Řeknu vám, asi bych to také zvládla, aportování mi jde, pak ještě koupání v bazénku a práce s páníčkem, jsem přece jen policejní pes. Do soubojů se nepouštím, raději se pomazlím, to já moc ráda.

Táborníci si prý hráli i na pastevecké a záchranářské psy. Hledali a zachraňovali pejsky, kočky a ptáčky, sice jen sádrové, ala pak si je vybarvili a zvířátka byla jako živá. Také se učili základy první pomoci a vyzkoušeli si záchranu kamarádů. A zahnat ovečky (balónky) hlavou do ohrady není žádná legrace, hlavně když vám to ještě kazí soupeř, který si chce ovečku nahnat do své ohrádky.

Dovádění s hasiči; foto archiv TJ Sokol

I policejní pes je kamarád; foto archiv TJ Sokol

Vyhledávání drog; foto archiv TJ Sokol

Olympijské klání; foto archiv TJ Sokol

Musím uznat, že to já bych nedokázala – každý zkrátka máme to svoje. A víte, co je hlavní? Že malí „pejsci“ ve svých týmech spolupracovali, pomáhali si a našli tu možná nové kamarády. O jednom takovém přátelství jsem něco zaslechla – prý se tady na táboře jednou dvě dnes už slečny poznaly, kamarádí se dosud a letos už tady pomáhaly. To je přece prima, ne?

Říká se, že kdysi jsme prý byli vlci. Divocí, ostražití, zákešní a mazaní... a pak jsme si všimli, že vy lidé máte gauč. A na tom mém doma mám deku, která je plná obrázků psích tlapek! Úplně stejných, jaké si odnesli na památku všichni malí „pejsci“. I já jsem jednu dostala!

Jsem slušně vychovaný pes, a proto vím, že se sluší poděkovat. Jménem „Tlapkové patroly 2022“ děkuji všem dospělákům, kteří se na hladkém průběhu PT podíleli,

Tahej; foto archiv TJ Sokol

Zahánění oveček; foto archiv TJ Sokol

všem vedoucím, praktikantům, pomocníkům, všem dětem a jejich rodičům.

Dále patří dík ZD Trhový Štěpánov a firmě Pinko za dary, prý se jim říká sponzorské. Pracovnícím jídelny ZD Trhový Štěpánov děkuji za stále plné misky táborníků.

Že by to byl divočák... ; foto archiv TJ Sokol

Věřím, že se „Tlapková patrola“ napřesrok zase sejde, třeba pod jiným názvem. Už teď se na vás všechny těším – tlapku na to!

*Za Arnu sepsala
Hana Pokorná*

Tlapková patrola; foto archiv TJ Sokol

Tradiční Dětské odpoledne v Dubějovicích

Stalo se již tradicí, že počátkem července pořádají místní hasiči dětské hasičské odpoledne. Tradice pořádání dětského odpoledne je již tak dlouhá, že ti, pro které jsme na počátku vše připravovali, připravují ho dnes s námi pro malé.

V sobotu 2. července ve 14:00 hod vše vypuklo. Úvodním hlásáním Mirek Vojta přivítal přítomné, hlavně děti. Řekl několik organizačních věcí a pozval děti k první disciplíně, jízdě zručnosti na čemkoli, co má kola. Na startu bylo 20 dětí rozdělených do 2 kategorií. Malé děti do 6 let a starší děti. Hlavním kritériem pro umístění byl čas, za který účastník projel dráhu. Všechny děti se snažily, co mohly, byly prostě úžasné.

Další hlásání pozvalo děti na hasičský překážkový běh. Děti „vyfasovaly“ helmu a proudnici a po dráze podobné běžným překážkám okrskové soutěže musely proběhnout dráhu. Při tom musely napojit hadici na proudnici a proběhnout cílem. Opět hlavním kritériem byl čas, za který účastník proběhl dráhu. Celkem proběhlo cílem 22 dětí.

Účastníci dubějovického bodla; foto archiv SDH Dubějovice

Tradiční dětské odpoledne v Dubějovicích; foto archiv SDH Dubějovice

Největší úspěch u dětí měla skluzavka a velký a malý skákací hrad; foto archiv SDH Dubějovice

Babička Marie Vinšová objímá svého vnoučka; foto archiv SDH Dubějovice

Za všechny disciplíny byly děti odměňovány sladkými odměnami.

Po ukončení hlavních disciplín bylo pro děti připraveno občerstvení. Děti měly pití i jídlo zdarma.

V mezičase si mohly děti nafouknout balonky, chodit na chůdách, přetahovat se lanem. Ale největší úspěch měla skluzavka a velký a malý skákací hrad. Zde děti

strávily pod dozorem rodičů zbytek odpoledne. Poslední akce byl nástup všech dětí a vyhlášení výsledků. Zvítězili všichni, kteří se přišli bavit a soutěžit. Jen tři nejlepší v daných soutěžích byli vyhlášeni zvlášť. Všichni dostali diplom a hodnotné ceny.

*Ing. Antonín Vošický,
starosta SDH Dubějovice*

Zkouška hasičské techniky

12. 6. 2022 provedl SDH Střechov zkoušku hasičské techniky u Štěpánovského potoka.

Chlapům ze Střechova motor hasičské stříkačky naskočil na první pokus; fotoPetr Pohnán

Střechovské děti si vyzkoušely sílu proudu; fotoPetr Pohnán

Jablko nepadá daleko od stromu (charakteristika)

Prísloví „Jablko nepadá daleko od stromu“ slyšíme všichni a často. Tímto slohem bych chtěla charakteristiku věnovat „třem Maruškářům“. Především mamince, ale i babičce a prababičce.

Mojí maminku poznáte podle vyšší postavy, černých vlasů a kulatějšího obličeje, na kterém vaši pozornost upoutá především její velký krásný úsměv. Úsměv, podle kterého vám bude naprosto jasné, jaká je i její povaha. A jaká tedy je?

Ne nadarmo se říká, že maminky jsou andělé bez křídel. Jsou neuvěřitelným stvořením, které pohladí, pomohou a hlavně milují. U mojí maminky to je přesně tak - starostlivá, pečující, milá a hlavně láskyplná duše, která dodává světlo tam, kde se všechny lampy zhasly.

Duše, která je schopná se rozdat pro blízké, ale především pro rodinu. Z jejích očí srší optimismus, radost, empatie a pozitivní energie, která jí nepřešla ani po všech náročných zkouškách v jejím životě. Byla, je a vždycky bude tou nejstatečnější bojovnicí, která se prostě nevzdá - bojuje díky přátelům a hlavně rodině.

Stejně jako jsem teď charakterizovala maminku, tak bych mohla popsat i babičku. Sice, co se týče vnějšího vzhledu, tak tam takovou podobu nevidím, ale když po-

rovnám nitro babičky a maminky, tak tam je velká shoda. I přestože každá babička má už nějaká léta za sebou a nemusí jí být každý den tak dobře, jako je nám mladým, tak si to nepřipouští a nedává to najevo, protože svou pohostinností, optimismem a ochotou obšťastní denně nejednoho člověka.

A do třetice prababička. Osoba, kterou znám ze „tří Marušek“ asi nejméně, ale i přesto je člověkem mně hodně

blízkým. Z vyprávění od maminky vím, že se za mládí k mé prababičce ráda vracela a zažívala podobné pocity, jako já dnes u své babičky. Pocity bezpečí, štěstí a péče, která spojuje všechny tři generace.

K babičce i prababičce se dodnes moc ráda vracím. I když na určité věci můžeme mít odlišný názor, tak bych

je nikdy za nic na světě nevyměnila. A stejně jako já se ráda vracím k mým prarodičům, doufám, že stejně rádi se jednou budou vracet i moje děti k mým rodičům, protože přece jen to budou jejich předci, se kterými budou mít mnoho společného.

Tereza, 17 let

Vzpomínky Střechováka

Střípky z vojny II

Tomu střechovskému rodákovi snad úplně zezelenal mozek! To samé si velmi často říkám i já sám, když se podívám na svou vojenskou knížku, pověšenou v dílně hned nad ponkem. No jo, ale ubraňte se něčemu, co se z paměti vymazat nedá!

Chlapům tedy vůbec, ale dámám se omlouvám za níže uvedené slovní formulace. Důvod je prostý – snažil jsem se alespoň trošičku přiblížit dávnou a dnes již prakticky neznámou atmosféru kasárenského prostředí, s její zcela specifickou mluvou, s vysokou mírou tam používaných zkratk a takových výrazů, které se v civilu prakticky nevyskytují. Uvozovky jsem volil jen v krajním případě a neuváděl vulgaritu za hranou akceptovatelnosti, byť na vojně naprosto běžné a víc než hojně používané.

Nikdy jsem se netajil tím, že na ZVS (záložáci toto dámám rádi objasní) vzpomínám dost nerad. O to příznivěji jsem vstřebával vojenské věci příští. A to proto, že hned na prvním vojenském cvičení jsem byl převelen od spojařů ke zpravodajcům. Mimochodem - po ZVS jsem byl na cvičení celkem šestkrát a pokud kterýkoli známý chlap byl na cvičení ještě vícekrát, rád mu vyseknu poklonu.

Vzpomenuté převelení pro mě znamenalo minimálně dvě velká pozitiva. Od té chvíle jsem se už prakticky vůbec nesetkal s tolik známou buzerací, která byla na předchozí ZVS denním chlebem našich velitelů. Byl bych ale nespravedlivý, ne všech, někteří z nich byli perfektní chlapi.

Druhá pozitivní ozvěna zmíněného převelení byla ta, že jsem se tak dostal k informacím, na které bych jinak i jen těžko pomyslel. Tyto informace mě ještě více utvrdily v jedné z mých životních zásad: hluboce opovrhují těmi, kteří zneužívají svého pracovního a společenského postavení k souběžnému osobnímu zlatokopectví. Z mého hlediska vůbec není rozhodující, zda je to starosta obecního úřadu či předseda vlády. Řízení heslem všeci kradnú, hamižnost je tou nejvyšší modlou, před níž se tito týpkové sklání až k zemi. A lidská paměť, podle nich, smí být jen několikavteřinová. Ona ale není...

V rámci jednoho z těch cvičení jsem byl svědkem, z mírného povzdálí, následující příhody: asi týden před mým návratem do civilu narukovala další skupina záložáků. Zajisté si dokážete představit některé ty tatíky s méně (či více) narůstajícím bříškem, zvyklé otevřít si

doma po večeri pivko a s tím pivkem se natáhnout na gauč k televizi.

Když už byli všichni tito nově příchozí záložáci pře- vlečeni do maskáčů a postávali před výstrojním skladem na buzerplace, dostali od četaře-pomocníka devedařáka povel k nástupu v trojřad. Záložáci se postupně a hlavně pomalu loudali k vytvoření kýženého trojřadu, někteří ještě s cigárkem, jeden pro změnu se žvýkačkou v puse. V příštím okamžiku, jako čiré zjevení, ale před nimi stál major. A to major Vyčichlo, v šedesátých letech náš vrcholový reprezentant v lehké atletice, který dostal tuhle skvadru záložáků pod palec.

Co následovalo, by nevymyslel ani Felix Holzmann, Jára Cimrman, Chaplin - nikdo! Major srazil paty a zařval na ně tak, že podle toho, jak záložáci ztuhli, nejspíš čekali právě nastalý konec světa. Pak ještě speciálně profoukl uši tomu suprákovi se žvýkačkou: „Žvejka jenom kráva, kanadskej hokejista a americkej voják - náš úhlavní nepřítel!!! Z těch tří jste vy kterej????!!“ Odpovědi se nedočkal, ani na ni nečekal. Odhadoval jsem, že ten žvýkačkový suprák měl na dalších několik dní jakékoli své tělesné vyměšování dokonale zaražené.

To ale bylo jenom neškodné zahřívací kolo. Vyčichlo vyhnal záložáky na cvičiště za kasárnami a tam z nich nefalšovaně sdíral kůži zažíva. Vůbec to nebyl hezký pohled na lidské trosky, poté se vracející ze cvičiště do kasáren.

Ty nakládačky jim Vyčichlo v příštích dnech ještě několikrát zopakoval, tam už šlo hodně do tuhého. Takže bez nejmenšího překvapení došlo k tomu, k čemu prakticky dojít muselo: někteří záložáci už neudrželi nervy na uzdě a majorovi něco tuze nehezkého řekli. Načež tito rebelové okamžitě vyfasovali sedm vestrejš, které si bez pardonu museli odsedět a nasloužit. A o stejný počet dní jim pak byla zkrácena řádná dovolená v jejich civilním zaměstnání. Tehdy bylo na vojně opravdu všechno možné, i to nemožné...

V jednom předchozím příspěvku jsem se zmínil o blahodárném účinku mého vojenského muzicírování během ZVS v Písku, a některé zážitky z této oblasti si nyní dovolím připojit.

Hráli jsme na taneční zábavě v Putimi. Celý ten kraj, zajisté víte proč, je (respektive tehdy byl, dnes nevím) prodchnutý duchem Švejka, švejkovské výrazy a hlášky zde lidé používají prakticky na potkání.

Během večera k našemu pódiu přišla skupinka děvčat a s takovým spikleneckým pousmáním nás poprosila, abychom vyhlásili dámskou volenku, tedy nic neobvyklého, rádi jsme vyhověli. Co následovalo, už ale obvyklé vůbec nebylo, to bylo přímo protiarmádní spiknutí! Ty kočky se nejspíš předem domluvily a pak jedna za druhou přicházely požádat o tanec nás, muzikanty, toho času vojáky na ZVS. Odmítnout nešlo ani teoreticky - to by bylo tak na rituální harakiri nebo na zavázání očí u kůlu před vojenskou popravčí četou. Navíc vůbec nebyl důvod, byly to fakt hezké kočky. Nakonec na pódiu zbyl už jen zrádce a sabotér(!) bubeník, ale i u něho postávalo několik zájemkyň o taneček, jejichž vábivým svodům však odolal.

Dopadlo to tak, že vyřváváje do mikrofonu jednu písničku za druhou, samozřejmě za vydatného mlácení do bicích, bubeníkovi jeho „sólová produkce“ vydržela snad hodinu, čímž nás všechny na parketě úplně fyzicky odrovnal. Jeden kolega-muzikant po něm dokonce hodil polobotku, ten se ale se smíchem stačil uhnout.

Když bubeník skončil, totálně ochraptělý, povstal, teatrálně a s jednou rukou na prsou se uklonil na všechny strany, tvářil se u toho jako ředitel celé naší zeměkoule, a pak s neskrývanou jízlivostí do mikrofonu prohlásil, že pomsta byla sladká.

I když jsme mu nenařezali, jak jsme původně zamýšleli, pomsta si bubeníka nakonec také našla. Jedna místní krasavice ho poté přímo drakonicky sbalila, načež bubeník se po vojně v Putimi oženil. No, nepřejte mu to štěstíčko, že?!

Tehdy jsme tu budoucí paní bubeníkovou kolektivně podezírali, že to byla právě ona, která všechno kolem té předchozí dámské volenky asi zpunktovala. Ke svému životnímu loveckému úspěchu nakonec dámskou volenku ani nepotřebovala, jen ten správný okamžik na velmi, opravdu velmi „úzké“ chodbě, při návratu bubeníka z WC.

Po vojensky řečeno – byl to ukázkový kobercový nálet, s drtivou převahou všech druhů ženských zbraní, po němž se protivníková pevnost, vyvěšením zelených

erárních trenýrek a bez jediného obranného výstřelu, nikoli zbáběle, ale silně zamilovaně vzdala.

Po návratu do civilu jsem příhodu o putimské volence vyprávěl otci a sedmpánskému dědečkovi, oba byli proslulí muzikanti. Ptal jsem se jich, jestli něco podobného také zažili, tedy že by během dámské volenky zbyl na pódiu jen bubeník, nebo ani ten ne. Otec prý toto dvakrát zažil, ale aby do nastalého ticha(!) šel „tančit“ i bubeník – nikdy! Když jsme všichni tři společně rozebírali, jaké by to bylo, kdyby i ten bubeník z pódia odešel, na nic jsme nepřišli, jen na to, že by to byla neskutečná kuriozita. Děda se tak smál, až jsem se bál, aby se mu něco nestalo.

Tehdy, v sedmdesátých letech, na vojenské kluky-muzikanty nebyli senioři asi nijak zvlášť zvědaví. V té době vládl pop, mezi mladými se hodně tančil holanďan, jive a ještě, byť už odeznívající, rokenrol. Ke cti mladých ale musím podotknout, že nezřídka a sami od sebe chtěli zahrát i tango, waltz nebo slowfox. Nebyl problém - „uměli jsme všechno“, tedy skoro, nepatrné chybičky a nedostatky jsme doháněli bezmezným tvůrčím nadšením.

Zcela běžně a téměř vždycky se zahrála série dvou písniček, poté byla krátká pauza. A když byli tanečníci na parketě po některé první písničce nejvíce rozparáďení a totéž nejspíš očekávali i od druhé písničky, přišla ta správná chvíle pro naši hezkou potměšilost, a jako druhou písničku jsme někdy zahráli - mazurku! Ty prvotní neskutečné rozpaky a nevěřící pohledy kolem sebe téměř všech tanečníků byly pro nás přímo božskou manou a k nezaplacení. Až po naší nápovědě do mikrofonu „vo co de“, se hodně pomaloučku začaly na parketě dít věci poněkud žádoucím směrem. A ten pár, který začal mazurku tančit správně jako první, se samozřejmě tvářil tak, že právě vyhrál mistrovství světa v klasických tancích a že ostatním dovolí od něho opisovat jen za patřičný obolus.

Co však bylo nejdůležitější - nikdo a nikdy se nad naší „mazurkiádou“ nepohoršoval a bavili se všichni, včetně nás, muzikantů. O nic jiného nešlo.

Jaromír Novotný, střechovský rodák

Kniha – Kouzelný kámen (pokračování)

autorka: Magdaléna Paňhová

Kostel k nepoznání

„To opravdu udělal?!“ podivil se Mikuláš, když jsem ostatním vylíčila, jak hrubě se včera zachoval krčmář k Vladěně. „Opravdu to udělal. Samotné se mi tomu nechce věřit! Je to ale surovec, to vám řeknu!“ odpověděla jsem a pak dodala: „Myslím, že má větší nárok na vý-

prask, než tenkrát řezník. Vladěna je hodná holka a nezaslouží si to. Vůbec ale netuším, jak jí pomoci.“ Byli jsme bezradní. „Možná... Možná, že bychom to měli s krčmářem a krčmářkou stále zkoušet,“ navrhl Irena. „To je hodně špatný nápad. Nic s nimi nepohne,“ odpověděla Helena. Chvilí bylo ticho. Jen jsme naslouchali zvukům přírody a dívali se na skvosty jara. „Já se tak nudím...“ pronesl Přemek. „Tak si dejte s kluky jízdu po kraji,“ napadlo mě. „Na to jsem moc unavený.“ „V tom případě musíte něco vymyslet sami. Nemyslete si, že mě

to tu baví. Už aby bylo nějaké dobrodružství.“ Nato jsem si lehla do trávy a zavřela oči. „Víte co? Půjdem do kostela. Strašně mě zajímá, jak to tam vypadá a vás jistě taky,“ ozvala se nadšeně Julie. Zvedli jsme se a odešli k městu.

Před kostelem nebyli žádní žebráci. Už se zřejmě nastěhovali do přístřešků, které jsme jim nechali udělat. To nám udělalo radost.

V kostele bylo velmi chladno a vlhko. A taky to tu bylo k nepoznání. Od středověku se tu změnila nejmíň polovina věcí. Jen jsme žasli a prohlíželi si to. V některých lavicích klečeli nějakí lidé, a jelikož jsme je nechtěli rušit, vyšli jsme ven.

Květnové počasí se dnes projevilo naplno. Je lepší být venku než vevnitř. Šli jsme podél náměstí a dostali se k nějakému malému paloučku, na němž bylo asi sedm chlapců. Tomu nejstaršímu mohlo být maximálně dvanáct a nejmladšímu osm. A právě kolem něj ti ostatní stáli a vysmívali se mu kvůli jeho vzhledu a chudobě. Vůbec si nás nevšimli. Zvážněla jsem: „Udělejte někdo něco! Přece ho nemůžeme nechat takhle trpět.“ Věc si vzala na starost Emma. Když se kluci vrhli na toho nejmenšího, vběhla mezi ně a násilím je od sebe odtrhla. „Co to děláte?!“ spustila na ně rozhněvaným hlasem. „Nepleť se nám do toho!“ odsekl ten nejstarší. K Emmě přistoupil Mikuláš a s přísně přivřenýma očima klukům řekl: „Takhle se mluví s dámou?!“ Emma se musela otočit, aby

nebylo vidět, jak se usmála a zrudla. Šest kluků se viditelně zastydělo a omluvili se jak Emmě, tak chlapci, kterému se smáli. My ostatní jsme byli rádi, že nevznikly žádné větší potíže či spory. Přesto jsem neměla moc dobrý pocit z toho, jak se tu k sobě někteří lidé dokážou chovat.

Přírodní relax

„Ach, ta je studená!“ pištěla Helena a vystoupila z potoka. „Na to si zvykneš,“ usmála jsem se a užívala si ten přírodní relax. Ležela jsem tam, kde byla voda nejvíc

mělká a opírala se o velký kámen. Bylo to jako ve vířivce, až na tu ledovou vodu. Všude kolem nás se rozprostíral hluboký les a já si užívala tu krásnou až tajuplnou atmosféru. Za celou tu dobu, co jsme byli ve středověku, jsme se nemyli. Tak se nedivte, že to teď bylo něco úžasného. Cákali jsme na sebe, skákali z kamene na kámen a výskali. „Za žádnou cenu mě tam nedostanete!“ křičela Helena, když jsme jí přemlouvali, protože jako jediná ještě nebyla ve vodě. „Že ne?“ ušklíbl se Mikuláš a strhl ji do vody i s šaty a šlojírém. Ještě dlouho jsme se tomu smáli.

Zbytek dopoledne jsme se vyhřívali na nedaleké louce. Bylo to nádherné a měla jsem jistotu, že tohle by v mojí době nešlo. Buď by na téhle louce stály nějaké domy, nebo by tam byla silnice. A hlavně, ten božský klid! Občas se sice v dáli ozval dusot kopyt, ale jinak jsme mohli zaslechnout jen zpěv ptáků. Při pohledu na sytě modré nebe nade mnou se mi krásně přemýšlelo. Usilovně jsem se snažila vymyslet, co s Vladěnou. Ta mi teď ležela v hlavě nejvíc.

Večer jsem opět přemýšlela nad Jaroslavem a jeho smutným osudem. Musí to být hrozné, celé dny být sám v katovně za městem. To, že jeho otec byl katem a on po něm řemeslo zdědil, ačkoli mu to není nijak příjemné, je strašně nespravedlivé. A že nespravedlivých věcí na světě je...

Sami doma

Příroda byla velmi moudrá v tom, že mi jako první nadělila Jiříka. Kdyby byl totiž první Honzík, nevím, jestli bych se odhodlala k dalšímu. Jiřík totiž už v šestinedělí spal přes noc 7 (slovy SEDM!) hodin v kuse. Když jsem ho přes den nakojila, položila jsem ho do hnízdečka a on spokojeně spinkal 2–3 hodiny v kuse. Když se vzbudil, přebalila jsem ho, nakojila a on znovu v klidu spal. Honzík si ze mě udělal mléčný bar s nonstop otevírací dobou a rozhodl se býti netopýřem. A pak mi oba kluci připravili zatěžkávací zkoušku, když táta zase začal chodit do práce.

První den ráno. Jsme doma sami. Už jsem poznala Honzíkův režim, který začínal v půl 6. ráno a když v půl 8. usnul, vstával Jiřík. Tenhle režim mi stále dělal problémy, protože Honzík chodil spát v 11 večer a v noci jsem ho po hodině kojila. Já, která miluje spánek a jsem schopná spát klidně do 10, jsem najednou měla vstávat v půl 6., po necelých pěti hodinách přerušovaného spánku. Několikrát jsem se pokoušela probudit Jirku, aby vstával on. Kopala jsem do něj, šťouchala, cloumala a jednou jsem ho ze zoufalství začala dusit polštářem. Dál klidně dělal, že spí. Ráno se tak ploužím po bytě jako zombie se smrdutým balíčkem v ruce, ze kterého mám udělat roztomilé voňavé miminko. Když pak za dvě hodiny vstane Jiřík, zaliju mu čokoládové kuličky mlékem (což je za prvé velmi rychlá snídaně, zadruhé snídaně, kterou sní bez keců). Výživové poradce poprosím bez komentáře. Já si většinou čokoládové kuličky zaliju rovnou kafem, abych přežila první půlku dne. Jirka už je tou dobou dávno v práci. Většinou tady registruju nějakou pobíhající šmouhu, když v polospánku na gauči kojím Honzíka. Zajímavé je, že dřív se do práce vypravoval hodinu a půl. K snídani si dělal vajíčka, pustil si televizi, uvařil si kafe. Teď tady jen tak proběhne, rychle do sebe a na sebe něco naháže a je pryč. Volí taktiku „rychle zdrhnout, než si mě všimnou a budou po mě něco chtít“.

Obě děti se rozhodly, že mě na náš první „samostatný“ den bez táty opravdu potěší. Zrovna jsem dokojila Honzíka, když celý zčervenál, a hned na to se ozvaly rány jako z děla oznamující, že na tohle plína fakt nebyla konstruována a je to tak nejen v ní. Hned na to ke mně pomalou chůzí přišel Jiřík a já poznala, že to, co má Honzík v plíně, má Jiřík ve smradlavějším provedení v trenkách. Nevěřicně jsem na něj zírala, protože už rok a půl normálně chodí na záchod. V tu chvíli jsem jen

odevzdaně seděla na gauči a přemýšlela, koho odhovním jako prvního. Po hodině a půl jsem se všeho smradlavého zbavila (děti jsem si nechala, myslela jsem tím plíny a trenky). No a byl opět čas kojení. Honzík se ale rozhodl, že tohle mlíčko mu nechutná, a když jsem si ho hodila na rameno, poblil nejen mě, ale i sebe. Jiřík si toho všimnul a pro případ, že bych nevěděla, že mi mlíko teče po vlasech, za výstřih a na zádech, na mě začal křičet, že Honzík blinká. Jak se vehementně rozmachoval, ukazujíc na blížícího Honzíka, shodil ze stolu čaj a polil se. Další hodinu jsem nás všechny tři převlékla do čistého oblečení. Tuto práci mi dosti ztěžoval fakt, že Honzík byl neodložitelné miminko. Měl v sobě zabudované senzory pohybu a jakmile jsem ho položila, byl vzhůru. Bylo jedno, jestli byl přebalený, nakojený nebo tvrdě spal. Jakmile jsem ho odložila, do pěti minut byl vzhůru a řval. Měla jsem tak dvě možnosti. Buď ho vzít, anebo ho nechat řvát. Možnost první mi skýtala domácí posilovnu zcela zdarma a jako bonus nevyžádané rady všech příbuzných a širokého okolí v podobě komentářů typu „Nenoš ho, nebo si na to zvykne.“ No myslím, že už si za těch 9 měsíců zvyknul. Pokud bych využila možnost druhou, tedy nepředstavitelný neutichající řev, tak bych dřív nebo

Skloubit péči o miminko a starší dítěto není jednoduché; foto z rodinného alba

později (tipuju, že dřív) seděla před Bohnickou léčebnou na lavičce a tupě zírajíc před sebe bych házela rohlík holubům. Usoudila jsem, že na krmení holubů budu mít dost času i v důchodu, a zvolila tak lekce domácího silového tréninku.

Byl čas oběda a já nám ohřála rýži s masem (děkuji tímto mamce a tchýni. Tyto dvě úžasné osoby mě první týdny zásobovaly jídlem). Jiřík se rozhodl, že jsem na tom psychicky ještě dobře a je potřeba mě víc zdeptat, takže po obědě měl rýži nejen zamatlanou ve vlasech, ale když mu celá lžice zapadla za triko, tak si jí tam rukou pořádně rozpatlal. Po obědě šel tak podruhé do sprchy a já vydala další várku čistého oblečení.

V rámci zachování duševního zdraví a jasné mysli jsem se rozhodla vzít děti ven. Naštěstí se Honzík narodil v květnu, kdy už je teplo. Odpadlo mi tak oblékání ve stylu punčochy, oteplováky, ponožky, triko, svetr, šála, čepice, rukavice, bunda. Tenhle oblékací maraton ve stylu „obleč se jak cibule“ mě čeká až (nebo už?) za půl roku. Hrozně se na něj těším. Matně si vybavuju, jak ze mě leje pot a převlékám řvoucí dítě. Teď to navíc budu mít ve dvou provedeních, protože od té doby, co je s námi Honzík, se Jiřík odmítl převlékat a řve, že mu to nejde. Procházka probíhala úžasně. Jiřík chtěl tlačit kočár, kterého jsem se nesměla ani dotknout, takže každou chvíli narazil buď do plotu nebo málem vjel do silnice. Psychicky jsem to vzdala asi po hodině, kdy vjel do trávy a koly vybral dvě hovínka. Sebrala jsem mu kočár a jeli jsme domů.

Malé světýlko naděje mi vysvitlo, když se na večer vrátil táta domů. Držela jsem se, abych mu Honzíka nevrazila do náruče hned ve dveřích a nechala ho alespoň převlíknout. Byl večer, ale náš den ještě nekončil. Už v těhotenství jsem totiž poznala spánkový cyklus Honzíka, který se mi vůbec nezamlouval. Měla jsem v břiše malého netopýra. Ve dne spal a večer se probouzel. Jakmile jsem si večer lehla do postele, začal se otáčet, vrtět a kopat. Jak se vrtěl a kopal, musela jsem pak lítat na záchod a šla tak spát většinou kolem 2. ráno, kdy si dal menší pauzičku. Naivně jsem si myslela, že mu po porodu tenhle spánkový cyklus změní. Jediný úspěch, který se mi podařil, je, že chodí spát „už“ v 11.

Honzík mi také dopřává prožít si veškeré radosti mateřství, které jsem u Jiříka neměla možnost poznat. Třeba prdíky, bolení bříška a kojenecká kolika. To je moc fajn záležitost. Rozhodl se nám ji ukázat právě ten večer. Abychom si to náležitě vychutnali, začal už v 7 večer. V pondělí! Kdy mi dávají farmáře. Teď budu úplně mimo a nedozvím se, jestli si farmáři konečně našli vysněnou ženu. Jirka v 8 uspal Jiříka a pak jsme se střídali v nošení Honzíka, který řval. V půl 11. už byl řev natolik intenzivní, že vzbudil Jiříka, který začal brečet, že ho bolí kolena. A pak jsme zažili dosud nejtěžší hodiny v životě, kdy se bytem rozléhal hrozný řev Honzíka a ještě větší pláč Jiříka. Myslím, že sousedi nás v tu chvíli chtěli přinejmen-

ším vystěhovat na Mars. Jsou to přesně takové ty chvíle, kdy si u ostatních rodičů v duchu říkám „Proč ho sakra neutišíš?“ Všem rodičům se tímto velice omlouvám. Až teď jsem pochopila, že se snažíte, ale že to prostě fakt nejde. Kdybyste se rozkrájeli, kdybyste se stavěli na hlavu a odstrkovali ušima, tak to dítě prostě řvát nepřestane. Ve chvíli největšího zoufalství, kdy jsem chtěla začít řvát s nimi, se uklidnili (myslím, že za to může fakt, že Jiříka jsme nadopovali Panadolem a Honzíka Espumisanem). V půl 3. ráno nastalo ticho. Ještě nikdy jsem ho tak ráda „neslyšela“. Padli jsme vyčerpaní do postele. Jestli budou všechny dny takhle nádherné, opravdu se za chvíli vidím na lavičce v Bohnicích, kdy tupě zírajíc před sebe házím rohlík holubům.

Kaktusové záhony v Trhově Štěpánově

„Je jakýmsi luxusem být zde kaktusem!“

Až 1900 druhů kaktusů je možno potkat od severní části Kanady až po Patagonii, ale jedna skupina turistů se zatoulala až na naši zahrádku do Trhového Štěpánova k paní Hedvice Veselé.

Paní Hedvika Veselá se může pochlubit touto exotikou na své zahradě; foto Hedvika Veselá

Narození dětí:

7. 3. 2022 – Jakub Korn, Trhový Štěpánov

Jakub Korn se sestrou Tinou a s rodiči Veronikou Hepnarovou a Petrem Kornem; foto z rodinného alba

11. 5. 2022 – Jan Jandoš, Trhový Štěpánov

Jan Jandoš s bratrem Jiříkem a s rodiči Annou a Jiřím Jandošovi; foto z rodinného alba

Sňatek uzavřeli:

11. 6. 2022 – Šárka Matějková ze Senožat
a Michal Béza ze Sedmpán

Šárka Matějková ze Senožat a Michal Béza ze Sedmpán; foto z rodinného alba

Životní jubileum:

Marie Vlasáková

z Dalkovic oslavila 85. narozeniny 18. 7. 2022

Marie Vlasáková z Dalkovic; foto z archivu města

Stříbrnou svatbu oslavili

**21. 6. 2022 – Jana a Bohumil Bouškoví,
Trhový Štěpánov**

Životní jubilea:

- 01.09. Kučerová Marie, Trhový Štěpánov – 55 let
 05.09. Kadlecká Věra, Trhový Štěpánov – 60 let
 07.09. Chlumský Václav, Střechov nad Sázavou – 55 let
 11.09. Polívková Marie, Trhový Štěpánov – 70 let
 18.09. Doubová Božena, Sedmpány – 88 let
 19.09. Vobecký František, Trhový Štěpánov – 81 let
 20.09. Donátová Dagmar, Trhový Štěpánov – 91 let
 20.09. Vrabec Josef, Dalkovice – 70 let
 20.09. Krobová Jana, Trhový Štěpánov – 65 let
 20.09. Gregorová Věra, Trhový Štěpánov – 60 let
 27.09. Kořínková Božena, Trhový Štěpánov – 50 let
 28.09. Hrdlička Pavel, Sedmpány – 60 let
 30.09. Fantyš Josef, Štěpánovská Lhota – 85 let
- 02.10. Votruba Jiří, Trhový Štěpánov – 60 let
 03.10. Kaletová Božena, Trhový Štěpánov – 91 let
 03.10. Hrdličková Marcela, Sedmpány – 50 let
 06.10. Pokorná Hana, Trhový Štěpánov – 60 let
 09.10. Šustová Vladislava, Trhový Štěpánov – 55 let
 10.10. Zemanová Marie, Střechov nad Sázavou – 70 let
 13.10. Ciglerová Marie, Trhový Štěpánov – 92 let
 18.10. Šamšová Eva, Trhový Štěpánov – 65 let
 18.10. Vojta Miroslav, Dubějovice – 65 let
 18.10. Tomanová Marie, Trhový Štěpánov – 60 let
 19.10. Menda Ludvík, Trhový Štěpánov – 50 let
 23.10. Sedláková Alenka, Sedmpány – 80 let
 23.10. Kopecká Ivana, Trhový Štěpánov – 70 let
 26.10. Tulachová Jana, Dalkovice – 60 let
- 01.11. Šamšová Ludmila, Trhový Štěpánov – 87 let
 02.11. Filipová Marie, Trhový Štěpánov – 80 let
 13.11. Vesecký Josef, Střechov nad Sázavou – 87 let

Navždy odešli:

- 10.05.2022 – Vladimír Trpišovský,
Dubějovice, ve věku 80 let
 06.06.2022 – Marie Kadeřábková,
Dubějovice, ve věku 88 let
 13.06.2022 – Josefa Stepanová,
Trhový Štěpánov, ve věku 68 let
 01.07.2022 – Petr Adámek,
Trhový Štěpánov, ve věku 76 let
 08.07.2022 – Josef Petrásek,
Trhový Štěpánov, ve věku 78 let

- 25.07.2022 – Božena Balková,
Sedmpány, ve věku 76 let
 26.07.2022 – Petr Rošík,
Trhový Štěpánov, ve věku 68 let
 28.07.2022 – Miloslava Čermáková,
Trhový Štěpánov, ve věku 76 let

Jako blesk nás zasáhla zpráva, že 17. července 2022 náhle zemřela paní

Petra Azouzi Kolesárová, naše kadeřnice.

Bylo jí pouhých 48 let. Zrovna v této době dovršila 15 let od doby, kdy začala v Trhovém Štěpánově působit. Nejprve v kadeřnictví v mateřské škole, před třemi lety se přestěhovala do prostor na náměstí pod poštou. Byla obětavá a ochotná, což dokazuje fakt, že k nám dojížděla až z Kolína.

V našich myslích zůstane vzpomínka na její úsměv, vstřícné jednání a přátelský přístup.

Vzpomínka:

Vzpomínáme s vděčností, úctou a láskou na pana Vladislava Drnovce, který nás navždy opustil dne 13.8.2021. Stále zůstává v našich srdcích. Nikdy nezapomene.

Manželka s dětmi a jejich rodinami a sestra Vlasta.

Vladislav Drnovec;
foto z rodinného alba

Dne 7. září 2022 by se dožil 100 let pan Ludvík Cigler z Trhového Štěpánova. Bohužel již mezi námi není 34 let.

Stále na něho vzpomínají rodiny Ciglerových

Ludvík Cigler z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

Anna Geislerová Ondřej Vetchý

Prezidentka

LETNÍ KINO
TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

SOBOTA 20. 8. 2022 OD 20:50

VSTUPNÉ 50 Kč

12+

FOTBALOVÉ HRISTĚ FK TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
MOŽNOST PÍKNIKOVÉHO SEZENÍ DEKY APOD. S SEBOU
V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNÉHO POČASÍ SE PROMÍTÁNÍ RUŠÍ - ZMĚNA PROGRAMU VYHRAŽENA
KINO OTEVŘENO HOJNĚ PŘED PROMÍTÁNÍM - HRAJEME PO SETMĚNÍ

NA PROMÍTÁNÍ VÁS ZVE MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

Prezidentka

Kateřina Čechová (Aňa Geislerová), historicky první česká prezidentka, má za sebou rok v úřadu. Je zahlcená prací: její program je každý den nabitý k prasknutí. Občas by si chtěla v klidu odpočinout bez pozornosti celé republiky.

Jednoho dne se odhodlá k riskantnímu kousku. Vezme si paruku a v dokonalém převleku se v noci potají vytratí z hradu. Plán jí vyjde dokonale. Kateřině se noční dobrodružství inkognito v podhradí mezi lidmi zalíbí. Seznamuje se se sochařem Petrem (Ondřej Vetchý), kvůli kterému se do města vydává každou noc.

Petr nemá ani ponětí, kdo okouzující žena, do které se zamiloval, ve skutečnosti je. Situace se však brzo vymkne kontrole a prezidentčiny noční výlety se provalí.

Kateřina se musí hodně snažit, aby dokázala vyřešit státnický průšvih, ustála svou funkci a ještě si vybojovala právo na lásku, které jí náleží stejně, jako kterémukoliv jinému člověku na světě.

Česká romantická komedie z roku 2022, 97 min

Režie: Rudolf Havlík • Scénář: Rudolf Havlík

Kamera: Václav Tlapák • Hudba: Ondřej Konvička

Hrají: Aňa Geislerová, Ondřej Vetchý, Veronika Khek Kubařová, Juraj Loj, Denisa Biskupová, Oskar Hes, Vasil Fridrich, Vanda Chaloupková a další

ROCKOVÁ POUT

19:00 DEEP PURPLE
SOUTH BOHEMIA REVIVAL

20:30 LILI VILIT

22:00 DC RADIO

23:30 PSYCHOHLÍNA

www.organizace5prosince.com

27.8.2022 NÁDRAŽÍ TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

VSTUPNÉ 200Kč

SPOLKOVÝ DŮM V TRHOVÉM ŠTĚPÁNOVĚ NABÍDKA KURZŮ 2022–2023

Jazykové kurzy:

lektorka Mgr. Zdeňka Martínková

kurz Aj – začátečníci • kurz Aj – mírně pokročilí • kurz Aj – konverzační kurz

Kurz kreslení:

vedoucí Ing. Alena Vilímovská

Kurz korálkování a paličkování:

vedoucí paní Zdeňka Chvojková

Kurz šití pro začátečníky:

vedoucí paní Ester Kroupová

Do kurzů se můžete přihlásit na tel. 602 645 327 nebo na e-mail: spolkovydom.ts@gmail.com.

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

srdečně zve na

SOUSEDSKÉ POSEZENÍ

S HARMONIKOU POD LIPOU

U VODÁRNY NA CIHELNĚ

17. září 2022 v 14 hodin

Občerstvení – Vinobraní

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
Vás srdečně zve

DO STODOLY DO LHOTY

Slavnostní předání SPOLEČENSKÉ BUDOVY OBYVATELŮM ŠTĚPÁNOVSKÉ LHOTY

sobota 20. srpna 2022 od 15 hodin

HUDBA: TRI MEN OBČERSTVENÍ

MĚSTO SVÝM OBČANŮM

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

ŠTĚPÁNOVSKÁ POUŤ

28. srpna 2022 na Náměstí

PROGRAM:

Pátek 26.8. 20:30	Poutová „ DISKOTÉKA “ (Sokolovna)
Sobota 27.8. 12:00	Poutové atrakce (Náměstí)
19:00	„ ROCKOVÁ POUŤ “ (u nádraží)
Neděle 28.8. 8:30	Poutová MŠE SVATÁ v kostele sv. Bartoloměje
10:00–16:00	Dechová hudba SEBRANKA
12:00–13:00	HELIGONKY

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 4 – srpen 2022 – informační a kulturní dvoměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová, mistostarostka@trhovystepanov.cz, telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Jana Vlasáková. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Yvona Horáková – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 900 ks. Uzávěrka 25. 7. 2022. Předáno pro grafické zpracování 2. 8. 2022.